

باسمیک لہ بارہ

بینی
خوای بدر زومدن

لە دنیای دواڕۆژدا

قصص

له نۆزبه كۆمهله يه يهكهن له عهكاسين
Stay in touch on social media
 ئهن مەكەم مێر موزاغ ئالوباسر

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير AliBapir

كهكاسي

لهكهرهكاسي مەكەمەسە عەلای بابیر

AliBapir

www.alibapir.net

www.alibapir.org English

لهكهرهكاسي مەكەمەسە عەلای بابیر

www.alibapir.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

باسيڻڪ له بارهه

بینرانی خوای بهرزو مهزن

لەدنيا و دوا پۇڭدا

www.alibapir.com

بلاوکردنهوهی
نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنهوهو راگهیاندن

خەت
نەوزاد کۆیی

بەرگ
زەردەشت کاوانی

نۆره و سالی چاپ
یهکەم ۱۴۳۷ ک - ۲۰۱۶

تیراژ
۲۰۰۰ دانە

باسیڤک لە بارەى
بینرانى خواى
بەرزو مەزن لە
دنیا و دوا پوژدا

عەلى باپیر

لە بەرپۆهەرایەتیی گشتی کتێبخانە گشتییەکان ژمارەى
سپاردنى (۷۷۷) ی سالى ۲۰۱۵ ی پێدراوه

هەموو مافیکی لە بەرگرتنەوه و بلاوکردنەوهی پارێزراوه
Copyright © Tafseer Publishing

نوسینگهی تهفسیر

بۆ بلاوکردنەوهو راگهیاندن
هەولێر - شەقامی دادگا - ژێر هۆتێلی شیرین پالاس

f t g+ y /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

www.alibapir.com

باسک له باره ی پسرانی خوا ی به رزو مه زنه وه، له دنیا و دوا روژدا

له نړۍ کورنۍ په ټولګډه کې لیکل شوي
 Stay in touch on social media
 دین معکم غیر مواقع ټولنیزو اړیکو ته

ډاګه پانډی معکم ته په غاړو کې باپیر

AliBapir/علي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
 عربي - گوردی - English

علي باپير/علي باپير

کوناني
 ډاګه پانډی معکم ته په غاړو کې باپير

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَازِرَةٌ﴾ القيامة

www.alibapir.com⁽⁹⁾

پښتښی

به هر که سیڅ که هه ولده دات خواناسی و ئیمان که ی
هینده ی پته وو قول بی، له دنیا دا به رده وام به چاوی
عه قل و دل، خوی بهرزو بی وینه بیینی و، به جوړیک
خوا بپه رستی، وه تییه وه رامینی.

پیشگی

الْحَمْدُ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيْنُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَاشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ.

﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تَقٰوْلِهٖ وَلَا تَمُوْنَنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٢﴾﴾

آل عمران ﴿يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ فَسَّءَلُوْنَ بِهِۦ وَالْاَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمُ

رَقِيْبًا ﴿١﴾﴾ النساء، ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ

لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا

﴿٧١﴾﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(١).

(١) ثعوبه پټی ده گوتړی: (خطبة الحاجة) که پیغه مېهر صلی الله علیه وسلم هاوه لانی بهر پری فیرده کرد پیش هر قسه به کی گرنگ بیلین، وک و تاري جومعه و داخوازی بکردن (خطبة) و .. هتد، وه ثعم و تاره هر کام له: الترمذي: (١١٠٥)، والنسائي: (١١٠٤)، وابن ماجه: (١٨٩٢) و أحمد: (٣٧٢٠)، وطبراني: (٢٤١٤) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکي هیناوه.

خوینەری بهرپزو خوشەویست !

ئەم بهرەمە ی بەردەستت بابەتییکی زۆر گرنگو ھەستیار دەتویژیتەو، کە بریتییە لە : ﴿ بینرانی خوی بهرزو مەزن لە دنیاو دواړژدا ﴾، کە ھەر لە دێر زەمانەو ئەو بابەتە مشت و مریکی زۆری لەسەر بوو، ئەنێو زانایانی ئیسلام دا.

شایانی باسیشە ئەم باسە یەکیکە لە باسەکانی سووڕەتی (الأنعام) کە بەرگی پینجەمی: ﴿ تەفسیری قورئانی بهرزو بهپیز ﴾ پیک دینێ، بەلام بە باشم زانی بەشیوەی بهرەمیکی سەر بەخۆش چاپ و بلاو بکریتەو، تاكو ئاسانتەر بگاتە دەستی خوینەرانی خوشەویست، چونکە ھەموو کەس ئەو تەفسیرە ی بۆ مەیسەر نابێ.

ھیواداریشم ئەم لیکۆلینەوێە مایە زیاتر بەرچاو روونبونەوێ خوینەرانی بێ لە بواری خواناسین داو، سەرەنجام ھۆکاری زیاتر پتەوبوون و قوولتربوونەوێ ئیمانیان بێ.

٢٥ محرم ١٤٣٧ ک

٦ تشرینی دووەمی ٢٠١٥ ز

ھەولێر

رې خوشگردن

به پړزان !

له باره ي بينينى خواي بهرزو بې وینه وه، له نيوان زانايان دا مشتموړو
راجيايي زور هه بووه و هه يه .

چ له دنيا دا له لايه ن پيغه مبهري خواوه صلى الله عليه وسلم له شهوي
ميعراج دا .

وه چ له قيامت دا، له بهه شت، له لايه ن پرواداران هوه .

وه چ له خه ون دا له دنيا دا .

نجا ئيمه خوا پشتيوان بې، له هه شت (۸) خالان دا، نهو بابته
ده توپړينه وه، که نه مانه ناوونيشانه کانيان:

۱/ بوچي له دنيا دا خوا ﷺ نابيين ؟

۲/ پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له باره ي ديتنى خواوه، له شهوي
ميعراج دا، چي فهرمووه ؟

۳/ ئايا پيغه مبهري خوا (موحه ممد) صلى الله عليه وسلم له شهوي ميعراج
دا، خواي بهرزو مهزنى ديوه، يان نا ؟!

۴/ يه كدهنگي زانايان له سهر نه بينراني خوا، به چاوى سهر، له دنيا دا .

۵/ زانايان يه كدهنگن له سهر بينينى خواي په روه ردگار، له پوژي دوايي دا .

۶/ به لگه كاني سه لماندنى بينينى خوا له دواړوژدا، له لايه ن نه هلي بهه شته وه .

۷/ نهو زانايانه ي ديكه كه ده لئ: خوا ﷺ نابيينى، به لگه يان چيه ؟

۸/ ئايا ده گونجى خوا ﷺ له خه ون دا بينيرى ؟

یهکم

بوچی له دنیا دا خوا ﷺ ناینین ؟

وه لآمه کهی شهوهیه :

که خوا نیمه ی لهم سهر زهوییه داناوه بو تاقیکردنه وه، ننجا نه گهر خوی پهر وهر دگارمان هه میسه له بهر چار بوایه، چو تاقیکردنه وه ده بو؟ بویهش یه که مین وه سفی ئیمانداران، که له سهره تای سوړه تی (البقرة) دا خوی بهرز ئیماندارانی پاریزکاری پی وه سف ده کات، شهوهیه که ئیمانان به نادیار ههیه، وه

ده فهرموی: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۲﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

وَيُؤْمِنُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳﴾ به ئی، بروداران، خوا نادیار (غیب) هو ئیمانان پییه تی، به هشت نادیاره، ئیمانان پییه تی، دوزه خ نادیاره، ئیمانان پییه تی، قیامت نادیاره، ئیمانان پییه تی، فرشته کان نادیارو، ئیمانان پیانه، جند په نهانه، ئیمانان پییه تی، وه حی هاتن بو پیغه مبه ران په نهانه، ئیمانان پییه تی، هه مووی ده گریته وه!

که واته: حکمه تی نه بینراویی خوا ﷺ له لایه ن مرؤقه وه، وه که کتیبی:
(خوا ناسی، ثابین، ثیمان) دا به ته فصیل باسمرکدوه، نهویه که خوا ئینسانی
دناوه تاقیبکاته وه، وه که ده فهرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ
أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ الملك، واته: نهو که سهی که ژبانو مهرگی گیراون، تا کو
تاقیتان بکاته وه.

ننجا مرؤف چون تاقی ده کریته وه، نه گهر خوی په روه دگار بیننی، فریشته
بیننی و، نیو به هه شتو دوزه بیننی و، هه موو شتیک بیننی، نهو
تاقیکردنه وهیه چون ده بی؟

به ئی ئینسان له بهر نه وهی که خوی کار به جی له سر زهوی دایناوه، که
تاقیبکاته وه، بویه خوی لی په نهان کردوه ناییننی، وه ده بی به چاوی
عه قل بیبیننی، خوا ئینسانی وا دروستکردوه، که چاوی توانای نهوهی نه بی،
نه که خوا بیننی، به لکو زور له دروستکراوه کانیش بیننی، وه که دواپی باسی
ده که م، بویه ئینسان نهوهی له توانا دایه، تهحه مولی بیننی خوی بهرزو مهزن
بکات، به لکو تهحه مولی بیننی هندی له دروستکراوه کانیش ناکات، نهو
هسته وه رانهی که هه مانن، خوی زاناو توانا به زوری باسی سیانیان ده کات،
نه وانیش: بیستن، بینن، عه قل، وه که ده فهرموی: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الإسراء، واته: بیگومان بیستن و
بینن و عه قل، هر کامیک له وانه لیان ده پرسریته وه.

با تماشای هیزی بیستو بینینو عقلی خو مان بکهین:

۱/ **بیستو گوئ:** زانایان دهلین: گوئی ئینسان دهتوانی له (۲۰) له رینهوه (ذبذبة) تاكو (۲۰,۰۰۰) له رینهوه بیستی، واته: له (۲۰) که متر نایستی، وه له (۲۰,۰۰۰) هه زاریش زیاتر نایستی، واته: دهنگیک له (۲۰) له رینهوه ی (ذبذبة) که متر، یان له (۲۰,۰۰۰) له رینهوه ی زیاتری هه بی، نایستی، ئایا حیکمه تی نه وه چییه؟ تماشای بکهین! هر کوته ندامیک له جهسته ی ئینساندا هیه (دل، سییه کان، گه دهو ریخوله کان، می شک، جگر، په نکر یاس، گورچیله کان) هه موویان دهنگیان هیه، که ئیش ده کهن، به لام ئایا ئیمه دهنگیان ده بیستین؟! نه خیر، چونکه نه گهر نه وه دهنگانه مان هه موو بیستبایه، ئیسراحه تمان نه ده کرد، بوجی دهنگیان نایستین؟ چونکه له (۲۰) له رینهوه که مترن، هه روه ها دهنگی زور گه ورهش، که له (۲۰,۰۰۰) له رینهوه زیاتر بی، هه ر نایبیستین.

۲/ **بینینو چاو:** دیاره زور شتی ورد هیه، که ئیمه نایبینین بو وینه: گهر دیله نه وه هیچ، بگره گهر دیش نایبینین، {گهر دیله واته: (ذرة)، گهر د یانی (جزیء)}^(۱) به لکو له وهش گه وره تر نایبینین، ئیمه، نه ک خانه (خلیه)، بگره شانه (نسیج) ش نایبینین، یانی خانه ش که له ملیونان گهر دو گهر دیله پیکدی، نه وهش نایبینین، به لام دهتوانین به میکرو سکوب (گه وره کهر) بیبینین، که واته: شتی زور ورد نایبینین، وه شتی زور دووریش نایبینین.

(۱) گهر د: (جزیء) له کومه ته گهر دیله یه ک پیکهاتوه، وه ک چو شانه (نسیج) له چه ند خانه (خلیه) یه ک پیکدی، به ئینگلیزی گهر د - جزیء: {Molecul} مۆلکولی پیده گوئی.

وه تيشكه كانش هه نديكيان نابيين، بو وينه: تيشكي ژير سوورو سه ورو
وه نه وشه يي نابيين، وه هيژي موگناتيسي نابيين، وه هيژي كيښكردن
نابيين، وه روځ نابيين، بگره نهو قسانه ي من ئيستا بو ئيوه يان ده كم و
ده گنه گويي هه مووتان، قسه كان ده بينن؟ نه خير، ئنجا نهو هه هيژي بيستنو،
نهو هه هيژي ديتن، كه له بهرانه ر ده ركردني هه ندي له
دروستكراوه كانشدا، دهسته پاچهن، چ جاي خوا ﷺ !

۳/ عه قل: دياره عه قل و هوشي مروځيش، وه كه ههسته وه ره كان (الحواس)
سنوورداره، بو وينه: عه قل ناتوانئ ئيستيعابي نه زه لو نه بهد بكات، (نه زه ل)
واته: بي سهره تا، (نه بهد) واته: بي كوتا، ناتوانئ تيان بگات، نه كه هه
نهو نده به لكو عه قل جاري وايه له شتي ديكه ش تيناگات كه له بهر ده ستي
خوشيه تي، با وينه يه كتان بو بينم هوه، كه من نهو وينه يه هم له كتيبى:
(خواناسي، ثابن، ثيمان) و هم له بهرگي دووه مي كتيبى: (ثيمان و عه قیده
ئيسلامي) شدا له باسي به ديهيته رايه تبي خواي په روه ردگاردا هي ناو ته وه :

ده لئن: يه كم كه س كه ياري شه تره نجى بو دروست كرا، پادشايه كي
هيندي بو، خه فته تي هه بو وه به هوي نهو وه كه كورپكي گيرا بو،
ده پرسى: فهيله سووفيك، شاره زايه ك، ياريه كم بو دروست بكات، تاكو
خومي پي بخافلينم، ئنجا نهو كه سه ي كه شه تره نجى دروست كرده، گوتي:
من ياريه كم دروست كرده ئاواو ئاوايه، پيشاني داو بوي باسكرد.

- پادشا گوتي: نهو ياريه كي زور گرنگه، ئينسان زور به خو يه وه مه شغوول
ده كات، به لام پيم بلئ: به چي پاداشت بده مه وه ؟
- + گوتي: هيچم ناوي، تو پادشاي ولا تي و نهو خزمه تي كه به جه نابتم كرده.
- گوتي: نه خير، حه من ده بي داواي پاداشتيك بكه ي.

- + گوتی: ئاخر هيچم ناوی.
- گوتی: هر دهبي داوابکهي.
- + گوتی: ئنجا نه گهر هر زورم لي دهکهي يهک داوام ههيه.
- گوتی: چيه ؟ "دياره شه ترهنج (٦٤) خانهيه"
- + گوتی: له خانهي يه کهم دا دهنکه گه نيکم بو دابني، له هي دووهم دا بيکه به دوو، له هي سييم دا بيکه چوار، له هي چوارهم دا بيکه به ههشت، له هي پينجهم دا بيکه شازده، له هي شهشهم دا بيکه به (٦٤)، له هي ههوتهم دا بيکه به (١٢٨)، ئاوا چند قات بيتوه، ههتا (٦٤) خانه که ته وادهي.
- پادشا گوتی: جا نهو چ ته کليفيکه له مني دهکهي ؟
- + گوتی: بوچی ؟
- گوتی: نهو هه مووی ده کاته چند مسته گه نيک و نهو ته کليفه هيچ نيه.
- + کابرا گوتی: جه نابی پادشا عه مباره کانت نه گهر پرېن له گه نم، ئنجا نه وهنده گه نمه يان تيدا نابی.
- گوتی: چوون ؟
- + گوتی: نهو قه له مو کاغز، حيسابی بکه !! راسته به روا له تي عه قل که ته ماشاي دهکهي، ده ليی: ده کاته چند مسته گه نميک، به لام وهره ته ماشاي بکهو حيسابی بکه، هينده سفر ريز دهن، نه گهر سه دانو هه زاران تن گه نم يني، بهش ناکات !!
- که واته: جاري وايه عه قل مه سه له يه کی ديته پيش، بوی له خوئی دا جي ناکرېتوه !

ويښه يه كي ديكه: دوور يي مانگ له زهوي يه وه (۳۸۴,۵۵۰) كيلو مه تره،
 واته: تيشك به چركه يه ك و (۱/۳) ي چركه يه ك ده گاته ئيمه له مانگه وه، ئنجا
 ثايا چ عه قل يك پروا ده كات، نه گهر بيټو پارچه كاغه زيك بيښي، نه ستووريي
 (سلك) يه كه ي ميلليمه تريك بي، نه گهر (۱۰۰) جار بينووشتيښه وه، به لام هه موو
 جاري دووقات بكر يته وه، ياني جاري يه كه م ده كړ يته وه دوو، جاري دوو م
 ده كړ يته وه چوار، دوايي ده كړ يته هه شت، ئاوا چه ند قات ده بيټه وه، نه گهر
 سه د (۱۰۰) جار بينووشتيښه وه، دريژ يه كه ي به باري نه ستووريي دا،
 ده كاته زياتر دووريي نيوان زهوي و مانگ !

ئنجا هه رچه نده ئفهو شتيكي راس ته، وهره به وهره قه و قه لم حسابي
 بكه، به لام عه قل ته سه ووري ئه وه ناكات و، سه رها له عه قل دا جي ي نايته وه.
 كه واته: له راستيدا هي ز ي ديتني ئينسان و، هي ز ي بيستني ئينسان و، هي ز ي
 عه قل ي ئينسان، هه موويان سنووردان، چونكه نه گوي هه موو دهنگ يك
 ده بيستني و، نه چاو هه موو شتيك ده بيني و، نه عه قلش ده تواني هه موو
 شتيك له خوي دا بجه ويښته وه و جي بكاته وه: عه قل هه تا ئيستاش له (روح)
 تينگه يشته وه نه زانيوه چيه؟!

وه هي ز ي كي شنده (قوة الجاذبية) كه خوا ئه وه هه موو بوونه ي پي
 به ستوته وه، تي ي ناگات.

هي ز ي موگنا تيسي ي، ته ماشا ده كه ي موگنا تيسي كت داناهه، هه رچي
 مادده ي ئاسنه بو لاي خوي راي ده كي شي، توش هيچ هي ز يك نابيني.

كه واته: هي كمه تي نه بينراني خوا له لايه ن مرؤفه وه، له ژياني دنيا ي دا،
 تاقيد كړ دنه وديه تي، هو كاره كيشي ئه ويه كه توانا كاني مرؤف سنووردان و،
 بايي ده ر كړ دني راستيه كان ناكه ن.

دووهم

**پیغمبري خوا صلی الله علیه وسلم
له باره ی دیتنی خواوه**

له شهوی میعراج دا ، چی فہرمووه ؟

له باره وه ، چہند فہرموودہ یہک ہن ، ئیمہ دووانیان لی بہ نمونہ
دینینہ وه :

فہرموودہ ی یہکم : ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: «نُورٌ أُنِيَ أَرَاهُ»﴾^(۱) ، واتہ : تہبوزہر خوی
لی رازی بی ، دہلی : له پیغمبري خوام صلی الله علیه وسلم پرسی :
تایا پەرہردگاری خوتت بینی ؟ تہویش فہرمووی : پروناکیی بوو ،
چونی بینم ؟

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۱۴۲۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۴۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۲۸۲) وَقَالَ: حَسَنٌ،
وَأَبْنُ حِبَانَ بِرَقْم: (۵۸).

دياره (نور)، واته: ږووناكیي، به لام بيگومان ږووناكیيهك، كه خوی پهروهر دگاری پي وهسف بكری، وهك نهو ږووناكیيه نيه، كه ئيمه دهيزانينو دهيبينين، كه دياره ږووناكیي مادديي، جيايه لهو ږووناكیيهي كه خوی بي وينه ي پي وهسف دهكری، كه بوخوی له

سووره تي (نور) دا دهفرموي: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾، واته: خوا ږووناكیي ناسمانه كانو زهوييه... هه لېته (نور) يك، كه خوی پي وهسف دهكری، (نور) يكي تاييه ته به خوی بهرزو مهزنه وه، چونكه سيفه ته كانی خوا، وهك خوان، خوی پهروهر دگاریش ده باره ي خوی فرمويه تي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری، واته: هيچ شتيك وهك وينه ي وي نيه، وه نهو بيسهري بينه ره.

دياره نهو بنچينه يه ش هه م زاتي و، هه م سيفه ته كانيشي ده گريته وه.

فرموده ي دوهم: لهو باره وه: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي ذَرٍّ: لَوْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَيِّ شَيْءٍ كُنْتُ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ، فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا»﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٦٢)}، واته: عه بدولاي كوري

شه قيق (كه يه كيكه له زانايانی تابيعين، واته: نهو جيلهی كه له دواى هاوه لانهوه هاتون)، به نهو زهري خوا لى پازى بى، گوت: نه گهر پيغه مبهري خوام صلى الله عليه وسلم بينيبايه، پرسيارم لى ده كرد. نه بو زهري گوتى: له باره ی چييه وه لى ده پرسی ؟ گوتى: له باره وه لى ده پرسی كه: نایا په روه ردگاری خو ت بينيوه ؟ نهو زهريش گوتى: من له باره وه لى ده پرسی ؟ فهرمووى: پروناكليم بينى.

له فهرمووده كې پيشى دا فهرمووى: {نور ائى اراه} خوا پروناكييه، چو نى بينم! دياره مبهست پى شوى معراج، چونكه هيچ زانايه ك له تابيعين باسى نه وه نه كرده، كه پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم له سهر زوى خوى په روه ردگاری بينيبى، هه موويان باسى شوى (الإسراء والمعراج) شه ورځي و بهر زبون نه وه، ده كهن.

نيمام نهو هويى له باره وه كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم خوى په روه ردگاری به چاوى سهر بينيوه، له شوى شه ورځي دا، له شه رحى (صحيح مسلم) دا دواى چند قسه يه ك ده لى: (فَالْحَاصِلُ أَنَّ الرَّاجِحَ عِنْدَ أَكْثَرِ الْعُلَمَاءِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَبَّهُ بَعَيْنِي رَأْسَهُ لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ)^(۱)، واته: كورته ی قسان: رای به هيتر له لای زور به ی زانايان، نهو هيه كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له شوى معراج دا، به چاوى سهر په روه ردگاری خوى بينيوه.

ننجا نهو هويى ده لى: ثم مهسه له هيه نابى هيچ كهس گومانى تييدا هه بى ! به لام هه لبه ته گومانيشى تييدا هه بووه هه يه، به لام نهو نهو هوييه.

سييږم

راجيایي هاوه لان لهوبارهوه که :

نایا پیغهمبهری خوا (موحه ممد) صلی الله علیه

وسلم له شهوی میعراج دا، خواي بهرزو مهزنی

دیوه ، یان نا ؟

دیاره له نیوان هاوه لاندا خوا لیان رازی بی لهوبارهوه راجیایي ههیه،
هندیکیان پیانوايه که پیغهمبهری خاتمه موحه ممد صلی الله علیه وسلم له
شهوی میعراجدا، خواي پهروهر دگاری به چاوی سهر نه بینيوه، که عائیشه خواي
لی رازی بی دایکی ئیمانداران (الصدیقه بنت الصدیق) خوا له خوی و بابی
رازی بی، رای وایه، به لام عه بدوئلای کوری عه بباس خوا له خوی و بابی رازی بی،
رای وایه که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له شهوی میعراج دا، خواي
بهرزو مهزنی به چاوی سهر بینيوه، با ته ماشا بکهین:

۱/ دهرباره ی رای عایشه خوا لیی رازی بیئ ثم دهقه ههیه: {عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ يَا أُمَّتَاهُ! هَلْ رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ؟ فَقَالَتْ: لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي مِمَّا قُلْتُ! أَيْنَ أَنْتَ مِنْ ثَلَاثٍ، مَنْ حَدَّثَكُهُنَّ فَقَدْ كَذَبَ: مَنْ حَدَّثَكَ أَنْ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ، فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۳) ﴿الأنعام﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ... (۵۱) ﴿الشورى﴾ وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ، فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ (۳۱) ﴿لقمان﴾ وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ كَتَمَ، فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ: ﴿يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ (۱۷) ﴿المائدة﴾، الْآيَةُ وَلَكِنَّهُ رَأَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي صُورَتِهِ مَرَّتَيْنِ {^(۱)، واته: (مهسرووق) {يه كيكه له زانا يانی تابيعين}، دهئى: به عايشه م گوت: نهى دايه گيان! {خيزانه كانى پيغمه مبه ر صلى الله عليه وسلم به دهقى ثايه ت دايكى ئيمانداران و هك خوا ﷺ فه رمويه تى: ... وَأَزْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ... (۶) ﴿الأحزاب﴾ نايأ موحه ممد په روه ردگارى خوى بينى؟ {مه به ستى شهوى ميعراج ه}، گوتى: به هوى نهو قسه يه وه كه گوت، مووه كانم راوه ستان، {كورده واريى خو مان دهئىن: مووم گرژ بوون، واته: نه وه نده شتيكى گه وړه بوو}، تو له كوښى له سچ فسان، همر كه سيك بيانكات ^(۲)، به هه لده چووه :

۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۵۲۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۷)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۲۷۳) تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

۲) همرچه نده مانای رواله تى (كذب) بريته له (درؤى كرد) به لام نهوان مه به ستيان پيى (أخطأ) {به هه لده چووه}، بووه.

هر كه سيك گوتي: موحه مه د پوره ردگاري خوي بينيوه: درؤ دهكات،
 {ياني: به هله دا چوه} دوايي هم نايه ته ي خوینده وه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ
 الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۰۳)، واته: چاوه كان
 نايينين، وه نهو چاوه كان دهييني، وه خوا په نهانكاري شاره زايه. هره وه ها هم
 نايه ته شي خوینده وه: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ
 حِجَابٍ...﴾ (۵۱) الشوري، واته: هيچ به شريك بوي نيه خوا بيدويئي، مه گهر
 به سرووش، يان له پشت په رده وه.

پاشان گوتي: وه هر كه سيك بوي باسكردی: كه موحه مه د صلي الله
 عليه وسلم ده زاني سبه يني چي رووده دات، درؤي كرده وه، دوايي هم
 نايه ته ي خوینده وه: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ (۲۱) لقمان،
 واته: وه هيچ كه سيك نازاني به ياني چي دهكات.

وه هر كه سيكيش بوي باسكردی كه موحه مه د شتيكي شاردوته وه (وهك
 هنديك له شيعه ده لين) نه وه درؤي كرده وه، دوايي هم ي خوینده وه:
 ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ (۶۷) المائدة، واته: نه ي
 پيغه مبه ر! نه وه ي كه له لايه ن پوره ردگارته وه پيت راگه يه نراوه،
 رايبگه يه نه، {دوايي دايكمان عايشه خوا لي ي رازي بي ده لي:} به لام
 جبريلي دوجار له وينه ي خويدا بيني.

جبريل كه هاتوه بؤ لاي پيغه مبه ر صلي الله عليه وسلم به زوري
 خوي برده ته سهر شيوه ي پياويك كه ناوي (دحيه الكلبي)

بووه^(۱)، که هاوه لیکي شیوه جوان بووه، به لام پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم دوو جاران له شیوهی خویدا جبریلی بینوه، ﴿صلى الله عليه وسلم رأى جبريل له ستمائة جناح، قد سد الأفق﴾^(۲)، واته: عه بدولای کوری مه سعوود خوا لی پازی بی، ده لی: پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم جبریلی بین له شیوهی خویدا، که شهش سهه بالی هه بوو، ﴿قد سد الأفق﴾، واته: ناسوی هه موو پر کردبوو :

ثو دوو جارهش ئاوابوون :

أ - جاريك له سه زهوی بینی، که له ئه شکهوئی (حراء) ده گه پايه وه، وه که (صحيح البخاري) و (صحيح مسلم) دا هاتوه^(۳).

ب - جاريكيش له ناسمان بینی.

وهك خوی پهروه دگار ده باره ی جاری دووهم، ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً

أُخْرَى ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ۝۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۝۱۵﴾ النجم، واته: وه بیگومان جاريکی دیکهش (موحه مبهه جبریلی) بینی. له لای سیدره تولمونتته ها، که به هه شتی شوینی هه وانسه وهی، لیوه نزیکه.

ثمه رای عایشه ی دایکی پرواداران بوو که نکوولی ده کات، له وهی پیغه مبهه ی خوا صلی الله علیه وسلم ی خوی بهرزو مه زنی له شهوی میعراج دا بینیبی.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۴۲۸۹) تعليق شعيب الأرئوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۵۷۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۵۰)، وغيرهما.

(۳) البخاري: (۴۹۲۶)، وَمُسْلِمٌ: (۳۹۹)، والترمذي: (۳۲۲۵)، والنسائي: (۱۱۶۳۱).

۲/ عه بدوللای کورې عه بباس خوا له خوی و بابی پازی بئ، رایه کی دیکه ی هیه، پییوایه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له شهوی میعراج دا خوی پهره ردگاری به چاوی سهر دیوه: ﴿عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: رَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ، قُلْتُ: أَلَيْسَ اللَّهُ يَقُولُ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾﴾، قَالَ: وَيَحْك! ذَاكَ إِذَا تَجَلَّى بِنُورِهِ الَّذِي هُوَ نُورُهُ، وَقَالَ: أُرِيَهُ مَرَّتَيْنِ، (وفي لفظ) إِنَّمَا ذَلِكَ إِذَا خَلَا بِكَيْفِيَةِ لَمْ يَقُمْ لَهُ بَصَرٌ^(۱)، واته: عيکه مه ده لئ: عه بدوللای کورې عه بباس گوتی: موحه مه د پهره ردگاری خوی بينيوه (يانی: له شهوی میعراج) دا، منیش گوتم: نه دی خوا نه یفه رموه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

الْأَبْصَارَ﴾^(۱۰۳)، واته: چاوه کان نایینن، وه نهو چاوه کان ده بینئ! گوتی: هاوار بو تو، نهو کاتیکه که خوا بهو رووناکییه بدره وشیتوه، که هی خوځه تی، وه گوتی: دوو جارن پیشانی درا، {وه له بیژیه که دا {نهو کاتیکه که به چوځیه تییه کی بئ، چاو خوی بو راناگری.

به کورتی: له وباروه که ثایا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پهره ردگاری به چاوی سهری له شهوی میعراج دا بینيوه، یان نه بینيوه؟ را جیای هیه وه هک گوتمان: دایکمان عایشه خوی لئ پازی بئ، وه ژماره یه کیش له زانایان پشتگیریان له رایه که ی کردوه، رای وایه نه بینيوه.

(۱) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۲۷۹)، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَضَعَفَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ.

به لام عه بدوللای کوری عه بباس و ژماره په کیش له زانایان، که یه کیکیش له وانه تیمام نه وه ویی یه، پشتگیری ته ویان کردوه و ده لئین: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم خواي په روه ردگاری بینوه !

که واته: هم مه سه له یه یه کیکه له و مه سه لانه ی که زانایان تییان دا که وتونه ته راجیاییوه، هرچنده نه وه ویی ده لئ: زوربه ی زانایان رایان وایه، به لام ته وه ی بو من دهرکه وتوه ته وه یه، که زوربه ی زانایان رایان وایه که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له شوی میعراجیشدا خواي په روه ردگاری نه بینوه، هندی جار یه کیک له زانایان ته وایه ی که بوخوی له سه ری ه تی، ده لئ زورینه ی زانایان واده لئین، بگره هندی کیان باسی یه کده نگیی (إجماع) یشیان کردوه، بیته وه ی که یه کده نگیی له نارادا بووی !!

ډګه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډګه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

له نړۍ څخه زياتېښه کول لښکلتان

Stay in touch on social media

لن ښکړ مو موافق التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

ګڼالي

ډګه پالندې مخکښې ماموستا علي بابېر

چوارهم

په كده ننگي زانايان ، له سهر

نه بينراني خوا به چاوي سهر له دنيا دا :

هر له باره ي بينيني خواي تاكو پاكه وه ، زانايان په ك دهننگن له سهر
ته وه كه خوا له دنيا دا به چاوي سهر نابينري ، واته : له سهر زه وي ، دياره
پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم كه شه ورؤيي پيكر او وه به زكراو ته وه
به ره و ئاسمانه كان ، ماناي وايه په يوه نديي به سهر زه وي و دنيا وه نيه ، به پي
ته و رايه كه ده لي : خواي بوي نه ي بينيوه ، له عالميكي ديكه دا له
سهر وي ئاسمانه كان وه خواي په روه ردگاري بينيوه ، به لام هه موو زانايان له سهر
ته وه په ك دهننگن ، كه خوا ﷺ له دنيا دا به چاوي سهر نابينري ، هه لته ته
كه ميكي ش ده لي : ده بينري ، به لام له راستيي دا ته وانه ي كه ته ويان گوتوه ،
هيچ به لگه يه كيان به ده سته وه نيه ، بويش رايه كه يان به هه ند وهرنا گيري و
حيسابي بو ناكري ، بويش گوتمان : زانايان هه موويان رايان وايه كه خواي
په روه ردگار به چاوي سهر له م ئيانه دنيا يه دا نابينري .

وه زانايان لهوبارهوه چهند بهلگهيهكيان هيئاوتهوه، كه من چوارم لي به نمونه هيټاون:

بهلگه يه كه م: **ثوهيه كه خوا دهفرموي:** ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ الأنعام، واته: چاوهكان خوا نايين، ټه چاوهكان دهييني.

كه يه كيک له ماناكانی (ادراك) وهك گوتمان: بينينه، ټهوي ديكه شيان بريتيه له: دهوړه دان.

بهلگه ي دووهم: **ثوهيه كه خوا له سووړه تي (الأعراف) له نايه تي**

(١٤٣) دا باسي ټهوه دهكات كه موسا عليه السلام دهچي بو ټهوه كاتو شوينو

(ميقات) هي خوا بو يدياري كړدوه، ټنجا باس دهكاتو دهفرموي: ﴿وَلَمَّا

جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا بَلَغَ رَجُّهُ
لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبْتُ

إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾ ، واته: ټنجا كاتيك موسا عليه السلام هات بو

ټهوه ژوانگهيهي كه بومان دياريي كړدبو، وه پهره وردگاري دواندي وگوتي: ټهوي پهره وردگارم! پيشانم بده ته ماشاات بكه م، خوا فهموي: هه رگيز ناتواني بمبيني، (واته: له م ژيانه دنيايه دا) به لام ته ماشاي ټهوه چيايه بكه، (چيايه ك بوو لهوي، نزيك بوو، هه نديك ده لين: كيوي طورور بووه، به لام

واپېده چې وشه یې طوور هر به مانای چیا بې) ته گهر شو خوی له شویني خوی ږاگرت (بو ده رکهوتنی من)، توش ده توانی بمیني، نجا کاتيک په روه ردگاری دره وشایه وه بو شو چیا په (خوی پيشاندا) چیا په که وردوخاش بوو (سووتا)، وه مووساش له هوش خوی چوو، نجا کاتيک که مووسا هاته وه هوش خوی، گوتی: پاکيی بو تو! بو لای تو گه ږامه وه (په شیمان بووه وه)، وه من یه که مینی ئیمانداراښم.

که واته: دیترا نی خوا ﷺ له م ژیا نه دنیایی یه دا، شتیکی گونجاو نیه.

به لگهی سییهم: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ

صلى الله عليه وسلم هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرِ إِلَيْكَ﴾ ۱۲۲، فَقَالَ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا مُوسَى! لَنْ تَرَانِي إِنَّهُ لَنْ يَرَانِي حَيٌّ إِلَّا مَاتَ وَلَا يَابِسَ إِلَّا تَدَهَدَه (۱)، وَلَا رَطْبٌ إِلَّا تَفَرَّقَ، إِنَّمَا يَرَانِي أَهْلُ الْجَنَّةِ الَّذِينَ لَا تَمُوتُ أَعْيُنُهُمْ، وَلَا تَبْلَى أَجْسَادُهُمْ (۲)، وَاثَه: عه بدوللای کوری عه عباس خوا له خوی و بابی ږازی بې ده لای: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هم ثایه ته ی خوینده وه ﴿قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرِ إِلَيْكَ﴾، دوا یی فه رموی: خوی زانا فه رموی: نه ی مووسا! هیچ زیندوویه که من نابینی، که نه مری، وه هیچ شتیکی وشک من نابینی، که خلور نه یته وه، وه هیچ شتیکی ته من نابینی، که پرزو بلاو نه بی، به لام بهس دانیشتونانی

(۱) تَذَهْدَةُ الْحَجَرِ: تَذَحْرَج، وَهَذِهِ الْحَجَرُ: قَلْبُهُ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ، الْمَعْجَمُ الْوَسِيطُ، ص: ۲۹۹.

(۲) ذَكَرَهُ الْحَكِيمُ التِّرْمِذِيُّ فِي "نَوَادِرِ الْأَصُولِ" (ج ۲، ص ۴۵)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: الذَّيْلِيُّ بِرَقْم: (۳۲۴۳) بِنَحْوِهِ، وَأَبُو نَعِيمٍ فِي "حَلِیَةِ الْأَوْلِيَاءِ" ج ۱۰، ص ۲۳۵،

به ههشت نه وانه ی که چاویان نامرن، وه جهسته کانیان نارزن، ده توانن من
ببینن.

به لگه ی چواره م: ثم فہرمودہیہ: ﴿عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،

قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَرْبَعٍ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَرْفَعُ الْقِسْطَ وَيَخْفِضُهُ، وَيَرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ النَّهَارِ بِاللَّيْلِ، وَعَمَلُ اللَّيْلِ بِالنَّهَارِ حِجَابُهُ النُّورُ (وفي رواية: حِجَابَةُ النَّارِ) لَوْ كَشَفَهُ، لَأَحْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ كُلِّ شَيْءٍ أَدْرَكَهُ بَصَرُهُ^(۱)، واته: ئەبو موسای ئەشعەری خوا لئی رازی بێ، دەلی: رۆژنیک پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم له نیوماندا هەتسا، چوار وشە ی فەرموون، (وتارە کە ی فەرمایشتە کە ی بریتی بوو له چوار قسە): خوا خەوی لئی ناکەوی، وه شایستەش نیە خەوی لئی بکەوی، تەرازوو بەرز دەکات و نزم دەکات، {هەلبەتە (قسط) بە مانای دادگەریی دی، بەلام (قسطاس) بەمانای تەرازوو دی، لیڕەشدا کە دەفەرموی: (قسط) بەرز دەکات و نزم دەکات، واته: کردەوهکان دەکیشی، وهک بۆ خوا شایستەیه}، کردەوه ی رۆژی بۆ لا بەرز دەکریتەوه، پیش کردەوه ی شەوی، کردەوه ی شەویشی بۆ لا بەرز دەکریتەوه، پیش کردەوه ی رۆژی، {واتە: هەر کاتی بەندهکان کردەوه یهک دەکەن، خواي پەرەردگار پێی ئاگاداره، ه ی رۆژی، پیش شەوی، ه ی شەویش، پیش رۆژی، نهک پێی بجی}، پەرده ی خوا {کە خواي بێ وینه له پشت ئەو پەرده وه خوی له بندهکانی پنهان کردوه و شاردهوتوه} بریتیه له

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۹۶۴۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۹)، وَإِسْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۹۵)، وَأَبُو عَوَّانَةَ بِرَقْم: (۳۷۹)، وَإِسْنُ جَبَّانَ بِرَقْم: (۲۶۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَط" بِرَقْم: (۶۰۲۵).

ړووناكی، (وه له گيړپراوهيه ك دا: پهردهكهی ئاگره)، ئه گهر ئهو پهردهيه لابات، پرشنگه كانی ړووی (خوا) ههرچی له مهورای دیتنی خوادایه، له دروستكراوه كانی، دهیستوتیتن .

ړیوايه تیكي دیکه ی به مجوره هاتوه: {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: ﴿قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ: فَقَالَ: أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَنَامُ، وَلَا يَتَبَغَّى لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النُّورُ﴾ وَفِي رِوَايَةِ النَّارُ "لَوْ كَشَفَهُ لَأَخْرَقَتْ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ" {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٧٩)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (١٩٥)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (١٩٦٤٩)، وَأَبُو عَوَانَةَ بِرَقْم: (٣٧٩)، وَابْنُ جَبَانَ بِرَقْم: (٢٦٦)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (٦٠٢٥)}، واته: ئه بو موسای ئه شعهری خوا لی ړازی بی، ده لی: جاريکیان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هلسا پینج وشه ی پی فهرمووین، فهرمووی: بیگومان خواي زالی خاوهن شکو، نانوی، وه شایسته شی نیه بنوی، {ناگونجی بخهوی}، تهرارزوو نرم دهکاتو بهرز دهکات، کردهوی شهوی بولا بهرز دهکریته وه، وه کردهوی ړوژی پی شی شهوی بولا بهرز دهکریته وه، (فریشته کان کردهوی بهنده کانی پیشان ددهن) ئهو پهردهیه ی که خواي پهروه دگاری په نهان کرده له دروست کراوه کانی نووره، {وه له ریوايه تیكي دیکه دا فهرموویه تی ئاگره}، ئه گهر خوا ئهو پهردهیه لابات، پرشنگی ړووی خوا، ههرچی بیننی خوا دهیبنی، هه مووی دهسوتیتنی، {واته: هه موو دروستكراوه کان}.

كهواته: خوا ړووی ههیه، به لام وده باقي سیفه ته کانی ئیمه نازانین چونه.

بيگومان ته مه يه کيکه له فرمايشته سهرسورپهينه رکانی پيغه مېهر صلی
 الله عليه وسلم که زور بهروونی باسی خواي په روه رداگرو دره وشانه وې پرووی
 خوا دهکات، واته: خوا ﷺ په رده يه کی له نيوان خوې و دروستکراوه کانيدا
 دناوه، ته گهر ته و په رده يه لاېدا، هرچی دهبيني (خواس هه موو
 دروستکراوه کانی دهبيني) پرشنگی پرووی خوا، دهيسووتيني. {يانی:
 هه موو دروستکراوه کانی دهسووتيني}.

که واته: ته مانه به لگن له سهر ته و که ناگوځي خوا ﷺ له م سهر زه وې يه
 بېنري، به لي: به م جهسته يه ي تيمه و، به م چاوانه ي تيمه ته حه مولي
 بييني خواي بي وينه ناکري، هر بويه ش خوا ﷺ به موسای فهرموو:
 ﴿لَنْ تَرِنِي﴾، هرگيز من نابيني و ناتواني بمبيني، که دوايش دووباره
 قسه ي له باره و دهکين، چونکه هه نديکيان ته م تايه ته دهکنه به لگه له سهر
 ته وې که خواي بي هاوې له قيامه تيش نابنري، به لام تيمه هر به م
 تايه ته تيمه به رپه رچيان دده دینه و.

پاکستاني مکتبي مائوسا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

له لاره کومه به پوهان له کمالان

www.alibapir.net

عربي - گړي - English

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

کتابي

پاکستاني مکتبي مائوسا علي بابير

QR Codes

پينځم

زانايان يهك دهنگن ، لهسهر بينينى

خوای بهرومردگار له رږژى دوايى :

وهك چوَن زانايان يهك دهنگن لهسهر نه بينرانى خوا له دنياوا، يهك دهنگيشن
لهسهر نهوه كه خوا ﷺ له رږژى دوايى دا، له لايهن ئيماندارانهوه ده بينرى:

(۱) (النووي) له كتيبته كهى خوى (شرح صحيح مسلم) دا ده لى: (وَأَجْمَعُوا أَيْضاً
عَلَى وَقُوعِهَا فِي الْآخِرَةِ ، وَأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرُونَ اللَّهَ تَعَالَى دُونَ الْكَافِرِينَ وَزَعَمَتْ
طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْبَدْعِ: الْمَعْتَزِلَةُ وَالْخَوَارِجُ وَبَعْضُ الْمَرْجِيَّةِ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَرَاهُ
أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ، وَأَنَّ رُؤْيَيْهِ مُسْتَحِيلَةٌ عَقْلاً، وَهَذَا الَّذِي قَالُوهُ: خَطَأٌ صَرِيحٌ وَجَهْلٌ
قَبِيحٌ)^(۱)، واته: زانايان يهك دهنگن لهسهر بينرانى خوا له دواړوژدا،
ئيمانداران خواى بهرزو ده بينن، به لام كافران ناييبنن، وه كومه لىك له
بيدعه تچيى يه كان له موعته زيلهو خواريجو مورجيئه {ليردها باسى شيعه

نه کړده، که شيعه ش هر قه ناعه تيان وايهو، ئه وانيش هر ئه هلی بیدعته تن {، ده لاین: هیچ کهس له دروستکراوه کانی خوا له دواړوژیشدا، خوی بهرز نابینئ، وه بینرانی خوا شتیکی مه حاله به عقل، به لام ئه وهی گوتوویانه، هه لیه کی روونه، وه نه فامیبه کی ناقولایه

(۲) (إِبْنُ كَثِيرٍ) له پوختهی تهفسیره کهی دا، به ناوی: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر) دا، ده لئ: {وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ ۱۳} فيه أقوال للأئمة من السلف أحدها: لا تُدْرِكُهُ فِي الدُّنْيَا، وَإِنْ كَانَتْ تَرَاهُ فِي الْآخِرَةِ، كَمَا تَوَاتَرَتْ بِهِ الْأَخْبَارُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَيْرِ مَا طَرِيقٍ ثَابِتٍ فِي الصَّحاحِ وَالْمَسَانِيدِ وَالسُّنَنِ (۱) واته: فهرمايشتی خوا که ده فهرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ ۱۳ چاوه کان نایبینن، واته: له دنیا دا نایبینن، هه چه نده له دواړوژدا ده ییینن، وهک له وباروه هه وائه کان له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به ته واتور به ئیمه گه یشتوون، له (صحاح و مسانید و سنن) دا.

(صحاح و المسانید و السنن) سی زاراهوی زانایانی فهرمووده ناسن، که بو پولین کردنی جوړی ده که کانی سوننه ت، دایانناون.

(۳) نجا (ابن الحجر العسقلانی) یش له کتیبه کهی (فتح الباری) دا ده لئ: (وأدلة السمع طافحة بوقوع ذلك في الآخرة لأهل الإيمان دون غيرهم، ومنع ذلك في الدنيا، إلا أنه اختلف في نبينا صلى الله عليه

وسلم^(۱) (به لگه ی بیستراو (سمعی) ی تهوویه که بلایی: پیغمبره وایفه رموه، یاخود له پیش تهودا خواي په روهردگار وایفه رموه)، واته: به لگه بیستراوه کان زور زورن له وباروه، بو ئیساتی تهو که خواي زانا له دواړوژدا ده بینری له لایه ن ته هلی ئیمانوه، به لام غه یری ته هلی ئیمان نابین، له دنیا دا ری له وه گیراوه، به لام له باره ی پیغمبره وه صلی الله علیه وسلم را جایی هیه {هه ندیکیان گوتوویانه: پیغمبره ی خوا له شهوی میعراج دا خواي بینوه، هه ندیکیشیان گوتوویانه نه بینیه {^(۲).

(۱) محاسن التأويل، ج ۴، ص ۶۶۴.

(۲) شهوی نیوان که وانه کان زیاده ی خومه، بو پروونه وهی مبه سستی (ابن حجر).

ششم

به لگه کاني سه لماندني بينيني خوا

له دواړوژدا له لايهن ئه هلي بهه شته وه :

نيمه له وياړه وه، به گشتي شش به لگه مان هيټاونه وه:

به لگه يه کهم: هر ئه و نايه ته ي که پيستر خويندمانه وه، نايه تي ژماره

(۱۴۳) ي له سوړه تي (الأعراف) دا، که جاري کي دیکه ش ده پخوینينه وه، پينج

به لگه ي له ده دينين، له وياړه وه که خوا ﷺ له بهه شته دا، له لايهن

نيماندارانه وه، ده بينري، خوا ده فهرموي: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ؕ قَالَ لَنْ تَرٰنِيْ وَلٰكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ

اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰنِيْ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ

مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبَّتْ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ

﴿١٤٣﴾، هر کام له: شيعه موخته زيله و خه واريچ و مورچيئه، هم نايه ته

به بهلگه ديننه وه، له سهر نه وه كه له بههشت دا خواي پهرودرگار نايينري، به لام له راستيدا به پچه وانه وه وه، بهلگه به له سهر نه وه كه خواي په نهانكار ده بينري، با بزاني چوړو بوجي؟ :

۱/ خوا ده فهرموي: كاتيک موسا هات بو نهو ژوانگه بهي كه بومان دانابو، وه پهرودرگاري قسه له گه لدا كرد، گوتي: نهی پهرودرگارم! پيشام بده، تماشات بكم؟

ده ليين: پيغه مبهريكي پايه بهرزي وهك موسا ﷺ ناگوځي نه زاني: تايا خوا ده بينري، يان نايينري؟

كه واته: دياره زانيو به تي كه ده گوځي خوا بينري، بويه داواي بينيني دهكات، به لام شتيكي ناساييه موسا ﷺ داواي شتيك بكات له دنيا دا نه گوځي، به لام له قيامه تدا بگوځي، نه گه رنا هه رگيز ناگوځي بو شتيك بو خوا ﷺ مه حال بي، پيغه مبهريكي پايه بهرزي وهك موسا ﷺ داواي بكات، كه له نيو هه مو پيغه مبه راندا موسا ﷺ قسه له گه ل خواي بهرزا كړدوه.

كه واته داوا كړدني موسا ﷺ له خواي ميه ره بان كه خوي پيشانېداو تماشاي بكات، بهلگه به له سهر نه وه، كه خواي بهرزو بي هاوتا ده بينري، ياني: نه گه له دنيا دا ئينسان تواناي بينيني خواي نيه، له بههشت دا خواي پهرودرگار ده بينري، له لايه ني ئيماندارانه وه.

۲/ كه خواي بي وينه ده فهرموي: ﴿لَنْ تَرِنِي﴾، واته: تو من ناييني، موخته زيله و شيعه و خورايج و مورجيئه ده ليين: (لَنْ: لَلْتَأْيِيدِ وَالنَّفْيِ)،

یانی: (لَنْ) بؤ شتيکه که وهلابنري به يه کجاره کي. ئيمهش دهليين:
 نه گهر و اش بي، بؤ دنيایه، واته: تۆ له دنيادا هه رگيز من نابيني بهلام
 خوی زاناو توانا نه يفه رمووه: (لَنْ أُرَى) نابينريم، فهرموويه تي:
﴿لَنْ تَرِنِي﴾، واته: ئه ي مووسا! بهم شيويه ت و، بهو چاوانه ت و، بهو
 توانا جهسته ييه ئيستات، له دنيادا نامبيني، واته: نه ف ي بينرانی
 خوی کردوه له لايه ن مووساوه، له چوارچيويه ئيانی دنيادا، بهو
 چاوانه و، بهو جهسته ييه، که تهحه مولي بينيني خوا ناکات.

٣/ که دهفه رموي: **﴿وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ**

تَرِنِي﴾، بهلام ته ماشای چيايه که بکه، نه گهر له شوييني خوی خوی
 راگرت، ئه وه تۆش من ده بيني، دهليين: بيگومان مانه وه ي چيا له شوييني
 خوی شتيکی گونجاوه و، نه گهر خوا ﷺ ئه و چيايه ي به جوړيکی ديکه
 خو لقانديايه، که بتواني خوی رابگري، ده مايه وه، که واته: خوی
 په روه ردگار بينرانی خوی به ستوته وه به مانه وه ي چيايه که له شوييني
 خوی، مانه وه ي چياش له شوييني خويدا، شتيکی گونجاوه، وه ک چۆن
 په رديه که که خوا خوی بي له دروستکراوه کانی په نهان کردوه، ده مينيتته وه،
 که له روه ناکي يان ناگره، ده شگونجا ئه و چيايه ش مابايه وه، بهلام دياره
 خوی په روه ردگار نه يويستوه له دنيادا بينري، بۆيه ويته يه کی هيئاوه ته وه،
 به شتيک که تهحه مولي ده رکه وتني خوا ناکات.

٤/ که دهفه رموي: **﴿فَلَمَّا تَخَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا﴾**، کاتيک
 په روه ردگاري بؤ چيايه که دره وشايه وه (تَجَلَّى) واته: ده رکه وت ناشکرا بوو،

ئنجاهنديك له زانايان دهليښ: خوا له كوني دهرزيهوه خوي پيشاني تهو چيايه داوه، وه ههندي خهلكي عموام دهليښ: تهو كلهي كه خهلك چاوي پي دهرپيژن، ئافرهتان چاوي پي دهرپيژن، لهو چياي (طور) هوه دي، كه به دهركهوتني خواي پهروهردگار سوتاهو، يان بؤته خوځه ميس! به ههرحال تهوه بهلگهيه كي واي لهسهر نيه، گرنك تهوهيه خوا دهفهرموي: كاتييك پهروهردگاري موسا بؤ چيايه كه درهوشايهوهو دهركهوت ﴿جَعَلَهُ دَكَاً﴾، وردو خاش بو، تهمش بهلگهيه لهسهر تهوه كه خوا دهبينري، چونكه چيايه كه خواي لي دهركهوت، بويه سوتو وردو خاش بو.

كهواته: دهگونجي خوا دهربكهوي، بهلام ئينسان تهحه ممولي نهكات، وهك چؤن چيايه كه تهحه ممولي نهكرد، وه خواي پهروهردگاريش بويه به موساي فهرموو: تهماشاي تهو چيايه بكه، تهگهر خوي راگرت، توش من دهبيني، واته: گرفته كه تهوه نيه كه من نهبينريم، بهلكو گرفته كه تهوهيه كه تهحه ممولي ناكهي، به بهلگهي تهوه كه تهو چيايه بهو سهختي و پتهوييه، تهحه ممولي ناكاتو تهحه مموليشي نهكرد.

ه/ كه دهفهرموي: ﴿وَحَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ بُتْ

إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، دياره موسا عليه السلام له حهزمهتي تهوهي كه تهو چيايهي بيني، وردو خاش بو، له تهنجامي تهجهللاو دهركهوتني خوادا، له هوش خوي چووو خوي پي رانهگيرا، ئنجاهنديك دهليښ ﴿صَعِقًا﴾، (صعق) ياني (مات): مرد، بهلام به پي تهوه كه دهفهرموي: ﴿فَلَمَّا أَفَاقَ﴾، دواي تهوهي هاتهوه هوش خوي، ماناي وايه ههر له هوش

خوى چووو نه مردوه ﴿قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾، گوتى: پاكيى بو تو، من يو لاي تو گه رامه وه، واته: پاكيى بو تو من داواى لیبوردن له تو ده کم له وه دا که داوايه کم لیکردوى، له دنيادا جیبه جی نابى، نهك وهك هه نديك له نه هلى بيدعت ده لىن: موسا ﷺ په شیمان بووه وه له وهى داوايه كى له خوا كرده، كه شتيكى مه حاله، نهویش بينينى خواى بى وینه يه! نه خير، موسا ﷺ داواى شتيكى له خوا نه كرده، كه مه حال بى له دنياو قيامه تدا، به كو داواى شتيكى لیكړدوه، كه له دنيادا ناگوځي.

شايانى باسيشه وشه ي: (صَعَقَ) هر كام له مانای (مات) مرد، وه له خوى چوو (غُشِيَ عَلَيْهِ) ده گه يه نى^(۱).

له کوتايى دا ده فرموى: ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، وه من يه كه مين نيماندارانم كه تو ناگوځي له دنيادا بينريى، نه مه به لگه ي يه كه م له سهر بينرانى خوا ﷺ له به هه شتدا.

به لگه ي دووهم: كه ده فرموى: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۳) الأنعام، واته: چاوه كان خوا نابينن، وه نهو چاوه كان ده بينن، لیړه دا مه به ست له: (چاوه كان نابينن) له دنيادايه، چونكه ییړه دنيایه و خواش باسى ییړه ده كات، ییدی نه يفرمووه: (لَا

(۱) مختار الصحاح: ص ۳۲۳.

تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دنیاو دواړوژدا، چاوه کان نایینن.

ننجا هندیك له زانایان گوتویانه: (إِدْرَاك) جیايه له (رُؤْيَة) و (إِبْصَار)، دهلین: (الإِدْرَاك: هُوَ الإِحَاطَةُ وَمَعْرِفَةُ الْكُنْه، فهو أخص من الرؤية، ولا يلزم من نفي الأخص، انتفاء الأعم)^(۱)، (إِدْرَاك): بریتیه له دهوره دانو زانینی حقیقه تی شت، که تاییه تتره له بینین، وه به هوی نه فی کردنی شتیکی تاییه ته وه، شتیکی گشتیش نه فی نا کرئ، واته: که خوا ده فهرموی: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ)، واته: چاوه کان دهوری خوا نادهن، به لام که دهوری نادهن، مانای ته وه نیه که ناشی بینن.

ته وه نه گهر مه به ست پیی به هه شت بی، به لام له راستییدا (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ)، مانای ته وه یه که له دنیا دا چاوه کان نایینن.

به لگهی سییه م: له سهر ته وه که خوا ﷻ له به هه شت دا له لایه ن نیماندارانه وه ده بینرئ، ته دوو ثایه ته موباره کهن له سوور ته تی (القیامة) دا، که ده فهرموی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾، واته: زور پوخسار له ورژده دا دره وشاوه ن. ته ماشای په روه ردگاری خو یان ده کهن، (ابن کثیر) ده لی: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ نَاصِرَةٌ: مِنَ النَّصَارَةِ، أَيِ حَسَنَةِ بَهِيَّةٍ

(۱) المصباح المنیر، ص ۴۳۸، و محاسن التأویل: ج ۴، ص ۶۶۵.

مُشْرِقَةً مَسْرُورَةً، ﴿إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (۲۳)، أَي: تَرَاهُ عَيَانًا^(۱)، واته: وشه ی (ناضِرَةً) له (نَضَارَةً) هوه هاتوه، واته: جوانن، دره وشاوهن، پرو خوشن، دلخوشن، ﴿إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (۲۳)، یانی: ته ماشای پهروه ردگاری خویان ده کهن به ناشکرا.

به لگه ی چواره م: به لگه یه کی دیکه هر له قورپان دا، شه دوو نایه ته ی

سوره ته ی (المطففين)ن، که خوا ده فره رموی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ (۱۶)، واته: نه خیر شه وان (واته: کافره کان) له پهروه ردگاریان په رده پوښ ده کرین (په رده یه کیان دیته به رچاو، پهروه ردگاریان نایینن) دوا یی ده خرینه نیو کلپه ی ناگری دوزه خه وه.

یانی: یی به شکرانیان له دیداری خواو له بیننی خوا، پیش خرا نه نیو دوزه خیان خراوه، چونکه کافره کان شه پوژده دا، شه نه ندازه نارپه حه تییه ی به وه بویان دیته پیشی، که خوا نایینن، به خودی سزاو شه شکه نجه دانه که یان، هینده نارپه حه ت نابن.

(ابن کثیر) ده لی: (قَالَ الْإِمَامُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الشَّافِعِيُّ: فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ عَزَّوَجَلَّ يَوْمَئِذٍ)^(۲)، واته: پیشه وه شه به عه بدوئلا شافعی ده لی: شه نایه ته دا به لگه هیه شه سه شه وه که تیمانداران، خوی زالو پایه به رزیان شه پوژده دا ده بینن، واته: شه پوژي قیامه تدا.

(۱) المصباح المنیر، ص ۱۴۶۰.

(۲) المصباح المنیر، ص ۱۴۹۲.

به لگهی پېنجه م: هه ر له قورئاندا نايه تيکي ديکesh هيه له سووړه تي

(يونس) دا که خوا عزوجل دهفه رموي: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾

وَلَا يَزَهُقُ وَجُوهُهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦١﴾

واته: بؤ ئهوانه ي چاکه يان کردوه، چاکه هيه، (واته: پاداشتي چاکه هيه)، وه زيادهش، وه ده موچاويان هيچ تلخي و ره شي و زه بووني به سه ردا نايهت، ئه وانه خاوه ني به هه شتن، به هه ميشه يي تييدا ده ميننه وه.

(ابن كثير) ده لئ: (وَقَدْ رُوِيَ تَفْسِيرُ "الزِيَادَةُ" بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِ اللَّهِ الْكَرِيمِ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ، وَحُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، وَسَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَابِطٍ، وَمُجَاهِدٌ، وَعِكْرَمَةُ، وَعَامِرُ بْنُ سَعْدٍ، وَعَطَاءٌ، وَالضَّحَّاكُ، وَالْحَسَنُ، وَقَتَادَةُ، وَالسُّدِّيُّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، وَغَيْرُهُمْ مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلَفِ، وَقَدْ وَرَدَتْ فِي ذَلِكَ أَحَادِيثٌ كَثِيرَةٌ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (١)، واته: ته فسي رکردني وشه ي (زياده) به وه که بريته له ته ماشا کردني پروي به پزي خوا، له ئه بو به کري صيدديق و حوزه يفه ي کوري يه مان و سه عيدي کوري موسه ييب و عه بدوره هاني کوري ئه بي ئه يلاو عه بدوره هاني کوري سايبط و موجه ييدو عيکه مه و عاميري کوري سه عدو عه طاع و هه حاک و هه سني به سرايي و سوددي و موجه مه دي کوري ئيسحاق و غه يري ئه وانش له زاناياني پيشين و پاشين گيږدراوه ته وه، {که وشه ي (زياده) يان به ته ماشا کردني پروي خوي په روه ردگار ته فسي رکردوه، به ته ئکيد ئه و هاوه له به پزانه ش، وه

(١) المصباح المنير، ص ٦١٠، ٦١١.

تابعينيش، دهبي له پيغه مبهريان صلي الله عليه وسلم بيستبي، نه گهرنا له خوږه نهو وشهيه ئاوا ته فسير ناكهن^(۱)، نجا دهلي: وه لهو باره وه كه خوي پهره دگار دهينري له بهه شتدا، فهرموده ي زور گيردراونه وه له پيغه مبهري خوا وه صلي الله عليه وسلم له وانه:

﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ صُهَيْبٍ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عليه وسلم تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ بونس، قَالَ: إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ، نَادَى مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْجِزْكُمْوهُ، فَيَقُولُونَ: وَمَا هُوَ؟ أَلَمْ يُثْقَلْ مَوَازِينَنَا، وَبُيِّضَ وَجُوهُنَا، وَيُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ، وَيُجْرِنَا مِنَ النَّارِ؟ قَالَ: فَيُكْشَفُ لَهُمُ الْحِجَابُ، فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَعْطَاهُمْ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَقَرَّ لَأَعْيُنِهِمْ﴾ ^(۲)، واته: عه بدوره هاني كوري تهبي لهيلا دهلي: صوهيب خوي لي رازي بي، دهلي: پيغه مبهري

خوا، نهه نايه ته ي خوينده وه: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ ، (باشان) فهرمودي: كاتيک خه لکي بهه شتي چونه بهه شتي و نيشته جي بوون، وه خه لکي ناگري دوزه خيش چونه نيو ناگرو نيشته جي بوون، بانگ کهریک

(۱) نهوه ي نيوان كه وانه كان زياده ي خومه.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۹۶۱) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَقَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۸۷)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ فِي "التَّوْحِيدِ" بِرَقْم: (۱۸۱)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۴۴۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي "الكُبَرَى" بِرَقْم: (۱۱۲۳۴)، وَالْبَزَّارُ بِرَقْم: (۲۰۸۷)، وَأَبُو عَوَانَةَ بِرَقْم: (۴۱۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الكَبِيرِ" بِرَقْم: (۷۳۱۴)، وَفِي "الأَوْسَطِ" بِرَقْم: (۷۵۶)، وَالشَّاشِي فِي "المُسْنَدِ" بِرَقْم: (۹۹۱).

بانگ ده کاو جار ددهات، ده لئځ: ئه ی خه لکي بهه شت! له لای خوا گتیکتان هه یه، خوا دهیه وی ئه و گفتو به لینه ی بو ئیوه بینیته دی، ئه وانیش ده لئځ: ئه و گفته چیه؟ ئه دی ئه وه نیه (خوا) تای ته رازووی چاکه کانی قورس کردوین، (واته: زیاد له کرده وه کانی خو مان) وه پرووی گه شو جوان کردوین، وه خستووینه بهه شت، وه له ئاگری دوزه خ په نای داوین، (خوا هه موو به لینه کانی جیبه جی کردوون)، پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ده فهرموئ: په رده لاده درئ، (په رده یه که خوا ﷺ خوی پی له دروستکراوه کانی په نهان کرده)، ته ماشای (خوای په روه ردگار) ده که ن، فهرمووی: سویند به خوا، خوا هیچ شتیکی پی نه داوون، له لایان خوشه ویستتر بی، وه بو دلایان جی فهرامو شیی زیاتر بی، له ته ماشا کردنی خوای بی وینه!

به لگه ی شه شه م: ئه م فهرموده یه ی پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم،

که ده فهرموئ: ﴿عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُلُوسًا فَنَظَرُ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَيْلَةَ أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَقَالَ: إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا لَا تُضَامُونَ^(۱) فِي رُؤْيَيْهِ^(۲)، عه بدوللای کورې جهریر خوا لی پازی بی، گوتی: ئیمه له گه ل پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتبووین، ته ماشای مانگی

(۱) ضامه ضیمًا: مثل ضارهُ ضيرًا، وزنًا ومعنی، المصباح المنیر، للفيومي، ص ۱۹۰.

(۲) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۹۲۱۳)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۵۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۴۳۲)، وَابُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۷۲۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۵۵۱)، وَإِسْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۷۷)، وَإِسْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۴۴۲)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي "الشَّعْبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: (۲۸۳۷).

کرد له شهوی بهدر، شهوی چواردهدا، فهرمووی: بهدښیایی ئیوه
پهروهردگاری خۆتان دهبینن، وهك چۆن ئهم (مانگ)ه دهبینن، زیانتان پى
ناگا بههوى دیتنى خواوه (زیانتان پى ناگات، واته: هیچ خهوش وتهمیك
نایهته پىش چاوتان، یاخود وهك دنیا نیه كه نه توانن بییبنن،
تهحه ممولی دیتنى نه كه ن).

حوتهم

ئو زانايانهی دیکه که دهلین :

خوا ﷺ نابینرئ بهلگهیان چیه ؟

بوئوهی لیکوئینهوه که مان لیکوئینهوه کی بابہ تیانه بی، با بزاین ئو زانایانهی دیکه که دهلین : خوا ﷺ نابینرئ، بهلگهیان چیه ؟ دیاره ئوانهی نکوولی له بیننی خوا ﷺ ده کهن، له رۆژی دوایدا، بریتین له : (مُعْتَزَلَة، شِيعَة، خَوَارِج، مُرْجِئَة)، ههلبهته جگه له وان ئیستاش هندی خه لک ههیه که رهنگه له نیو بازنه ئه هلی سوننه تیش دابن، پی وایه که خوی په روهردگار له بههشت دا نابینرئ، وه به پی ئوهی من ته ماشای تهفسیره کام کرده - که به پیویست نازام ناوی هه موویان بینم - ئوانه چهند شتیک به بهلگه دیننه وه، که من سی لهو شتانهی که به بهلگهیان زانیون، به نمونه دینمه وه :

به لگه يه که میان : هر نايه ته که ي سووړه تي (الأنعام) ه، که ده فهرموي :

﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴾ (۱۳)

ده لئین: شهوت خوا ده فهرموي: چاوه کان نايینن، شهو چاوه کان ده بینن، دياره نیمه باس مان کرد، که رای راست و ريك شهويه که مبهست له:

﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾، واته: چاوه کان خوا نايینن له دنيا دا، ئیدی

خوا نه یفه رموه: له غهیری دنيا دا نايینن، ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرَ ﴾،

واته: شهو چاوانه ی ئیستا له دنيا دا هن، نايینن، خوا باسی دنيا ده کات، قیامت به جوړی کی دیکه باس ده کات، وه که له سووړه تي (القیامة) دا

ده فهرموي: ﴿ وَجْهُ يَوْمَ ذَا نَارٍ ﴾ (۲۲) إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿ ۲۳ ﴾، واته: زور رو خسار

شهو روژده دا دره وشاوه ن. ته ماشای په ورو درگاری خو یان ده که ن، شهو هس باسی

قیامت ته، وه ده فهرموي: ﴿ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴾ (۲۶) یونس، شهو

باسی قیامت یی، وه که به لگه کانمان هی نانه وه، به لام هندی که له زانیان

گو توویانه: ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ ﴾، (أي: لا تُحِيطُ بِهِ الْأَبْصَارُ)، واته:

چاوه کان ده وری خوا ناده ن له به هشتی دا، گو توویانه شهو لی رده مبهست

پی به هشته، به لام نه گهر ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرَ ﴾ مان به ﴿ لا تُحِيطُ

الْأَبْصَارُ﴾ چاوه کان ده وری ناده ن ته فسیر کرد، شهو کاته نايه ته که له گهل

بینرانی خوا دا، تیک ناگیرئ.

به لام له راستیدا پیویست بهو ته ئویله ناکات، چونکه خوا باسی دنيا

ده کات و، باسی به هشت ناکات له م نايه ته دا، که ده فهرموي: چاوه کان له

دنيدا خوا نايينن، خوا چاوه كان ده بيني، به لام وهك گوتم: هه نديكيان
 ناويان گوتوه، يو ويته: خاوهني ته فسيري (النسفي) كه ناوي (أبو البركات
 عبدالله بن أحمد) ه، له ته فسيره كه ي خويدا ده لي: (وَتَشَبَّثَ الْمُعْتَزِلَةُ بِهَذِهِ
 الْآيَةِ لَا يَسْتَتِب، لَأَنَّ الْمُنْفِيَ هُوَ الْإِدْرَاكُ لَا الرُّوْيَةُ، وَالْإِدْرَاكُ هُوَ الْوُقُوفُ عَلَى
 جَوَانِبِ الْمَرْنِيِّ وَحُدُودِهِ، وَمَا يَسْتَحِيلُ عَلَيْهِ الْحُدُودُ وَالْجِهَاتُ، يَسْتَحِيلُ
 إِدْرَاكُهُ لَا رُؤْيَتَهُ، فَتُزَلُّ الْإِدْرَاكُ مِنَ الرُّوْيَةِ مَنْزِلَةً الْإِحَاطَةِ مِنَ الْعِلْمِ، وَنَفِي
 الْإِحَاطَةِ الَّتِي تَقْتَضِي الْوُقُوفَ عَلَى الْجَوَانِبِ وَالْحُدُودِ، لَا يَقْتَضِي نَفِي الْعِلْمِ
 بِهِ، فَهَكَذَا هَذَا) ^(١)، واته: په نابردني موعته زيله كان بهم ثايه ته، بويان ته و او
 نابي، چونكه شهوي لهم ثايه ته دا لا بر در اوه، بريته له ده وردان (إدراك) نهك
 بيني، {رؤية} (واته: خوا ده فهرموي: چاوه كان ده وري خوا نادهن، نهك
 نايينن)، (إدراك) يش بريته له وه كه تو ده وري سنوره كانى شتيك بدهي، به لام
 زاتيک كه سنوري نه بي و لايه كانى نه بن، موسته حيله كه ده وري بدري، به لام
 موسته حيل نيه كه بينري، (إدراك) يش له چاو (رؤية)، وهك (إِحَاطَةُ) وايه له
 چاو (علم)، {خواي په وړه ردگار ده فهرموي: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ، عِلْمًا﴾
 طه، زانياري شهوان ناتوانن ده وري خوا بدات، به لام نه يفهرمووه: ناتوانن
 خوا بزائن، فهرموويه تي: ناتوانن به زانياريان ده وري خوا بدهن، وه
 لا بردني ده وردانيك كه شهوه ده خوازي ده ورو به ره كانو سنوره كانى شهو شته
 بزاني، خوازياري شهوه نيه كه زانياري له باره وه نه بي، به هه مان شيوه ش:
 شه گهر به چاو ده ورداني شتيك، لا برا، ماناي وانيه كه بينرانه كه شي،
 نه في كراوه.

(١) تفسير النسفي: ص: ٣٦٦، ط ١، ١٤٢١ هـ، دار المعرفة .

به لآم با وهك ئينصاف ئهو رايه‌ی خاوه‌نی ته‌فسیری (الميزان في تفسير القرآن)، كه ناوی (الطباطبائي)يه كه زانايه‌کی شيعه‌يه، وه ته‌فسيريکی زور موخته‌به‌ره له‌نيو شيعه‌داو بيست به‌رگه، به‌رپه‌رچيکی باشی ئهو قسه‌يه‌ی نه‌سه‌في‌ی و ئه‌وانی ديکه‌ش ده‌داته‌وه‌و ده‌لي: (لَوْ كَانَ الْمُرَادَ بَقَوْلِهِ:

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ﴾، هو نفی الإحاطة بجميع أقطار الشيء، لم يكن وجه لاختصاصه به تعالى، فَإِنْ شِئْنَا مِنَ الْأَشْيَاءِ الْجِسْمَانِيَةِ وَلَهَا سطوح مُخْتَلِفَةٌ الجهات، كَالْإِنْسَانِ وَالْحَيَّوَانِ وَسَائِرِ الْأَجْسَامِ الْأَرْضِيَّةِ وَالْأَجْرَامِ السَّمَاوِيَّةِ، لَا يَمَسُّ الْحَسَّ الْبَاصِرَ مِنْهَا إِلَّا مَا يُوَاجِهُ الشَّعَاعُ الدَّائِرَ بَيْنَ الْبَاصِرِ وَالْمُبْصَرِ^(١) ده‌لي: ته‌گه‌ر مه‌به‌ست له: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ﴾ ده‌وردانی چاو بووايه بو هه‌موو سنووره‌کان، ئهو کاته هيج ړويه‌کی نه‌بوو كه تايه‌ت بکړی به خوی به‌رزوه‌و، چونکه هه‌ر شتيک له شته‌کان كه شتی جه‌سته‌يین، مادام چه‌ند ړويه‌کی هه‌بن، وهك ئينسان، {پشتی هه‌يه‌و، ړوی هه‌يه‌و، ته‌نيشتی راستی هه‌يه‌و، ته‌نيشتی چه‌پی هه‌يه‌و، سه‌ری هه‌يه‌و خواری هه‌يه‌و}، وه ئاژه‌له‌کانو باقي شته مادديه‌کانی ديکه كه له‌سه‌ر زه‌ويین، ياخود جه‌سته ئاسمانيه‌کان، هه‌ستی بينین ته‌نيا ئهو ړووه‌يان ده‌بينی، كه تيشکی ده‌که‌ويته سه‌ر، (واته: ئه‌وه‌ی كه ده‌که‌ويته ړوی بينه‌رو، ړووه‌کانی ديکه‌ی نابیني)، كه‌واته: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ﴾ ته‌گه‌ر مه‌به‌ست ده‌وردان (الإحاطة) بی، ئه‌وه به‌س بو خوا ﷻ وانيه‌و بو شته‌کانی ديکه‌ش هه‌ر وايه.

کهواته: ته فسیری راست شهوږیه که بلین: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾، خوا مهبهستی پیی دنیایه، یانی: له دنیا دا چاوه کان نایینن، شه گهرنا رایه که ی دیکه ده لی: (إِدْرَاک) واته: دهوردان، (إِحَاطَة)، شهو (محمد حسین الطباطبائي) بهرپرچیکی چاکی داوه شهو، ره خنه کهیشی له جیی خوی دایه.

وه ئیمه فارق به سوننهو شیعه ناکهین شهو دا که کی هقی پیکاوه، بگره فارق به کافرو مسولمانیش ناکهین، له ههر شتی کدا که سی که هقی له لابی، ئیمه پشتگیری ده کهین.

به لگه ی دووه میان: شهوان به لگه یان بهو هیناوه شهو، که خوا ﷺ به

موسا ﷺ فرمووه: ﴿لَنْ تَرِنِي﴾، تو ههرگیز من نایینی، به لام ئیمه پیشتیش باسمان کرد، که له راستیدا شهو ثایه ته شه گهر به به لگه بهینریت شهو له سهر بینینی خوا، که ئیمه پینج به لگه مان لی دهرهینان، شایسته تره شهو به به لگه بهینریت شهو، له سهر نه بینینی خوا، بوچی؟

یه: چونکه وه پیشتیش باسمان کرد ﴿لَنْ تَرِنِي﴾، واته: بهم حاله شهو لهم ژیا نه داو، بهو توانیه شهو، که ئیستا هه ته، من نایینی، نه که به ره های.

دو: نجا که ده لی: ﴿لَنْ﴾، بو لبردنی بیرا بیرایه، (نَفِي وَ تَأْيِيد) ه، ده لی: شه گهر واشبی، مهبهستی پیی ژیا نی دنیایه.

سی: پاشان خوا ﷺ مهر جدار کردنی بینرانی، به نه جوولانی چیاوه بهیوهستی کردوه، که دیاره مهبهستی پیی تهحه مول نه کرانی بینرانی خوایه،

بویهش چیا (جبل) هه لېږدرا، وه چونکه چیا زور زور رهق و سهخته، کهواته: ده گونجی خوی زاناو توانا، توانایه کی وا بدات به ټینسان که خوی پیشان بداو نه شجوولی و تهحه مولیش بکات، مانای وایه: وه گوتم: نه گهر نه و نایه ته بکریته به لگه له سهر نه وه که خوا ده بینری، به هیژتره له وهی که بکریته به لگه له سهر نه بینرانی.

چوار: ده رکه وتنی خوا بو چیا، به لگه یه له سهر نه وه که خوا ده بینری، به لام چیا که تهحه مولی نه کردو، به شه ره کهش تهحه مول ناکات، له م ژیا نه دنیایه دا.

پینج: فرموده که ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم که ده فرموی: ﴿حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لَأُحْرِقَ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ﴾^(۱)، دیسان هم فرموده یهش به لگه یه له سهر تهحه مول نه کردنی ټینسان بو بینینی خوا ﷺ، له دنیا دا، به لام حال و حسابی قیامت جیا وازه.

به لگه سییه میان: هندی ریوایه تی هه لېږه ستراو دیننه وه، جا شیعه ریوایه تی هه لېږه ستراویان زور زورن، که وه ده گوتی: (هیچ سهر و بنیان نیه)، هه له خو وه ده لېن: ټیمام (جعفر الصادق) وایگوتوه، فلان ټیمام وایگوتوه، به لام سته نه دیان نیه، وه که هه لی سونه ت نین، ټیمه ده لېن: فلان هاو هل له پیغه مبه ری صلی الله علیه وسلم بیست، دواپی تابعیه که

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۷۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۹۵)، وَأَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۹۶۴۹)، وَابُو عَوَانَةَ بِرَقْمٍ: (۳۷۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۲۶۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي "الْأَوْسَطِ" بِرَقْمٍ: (۶۰۲۵).

لهو هاوډلهي بيست، دوايي يه كي ديكه لهوي، ئنجا يه كي ديكه لهوي، تا ده گاته كوتا فهرموده ناس، به لام نهوان وا نين، همر له خووه ده لين: فلان ئيمامه وايگوتوه، بو وينه: ئيستا ته ماشاي ئهو ده قه بكنه كه (الطباطبائي) خاوه ني (الميزان) هيئاويه تي، ده لي: (وفي التوحيد باسناده عن إسماعيل بن الفضل، قال: سألت أبا عبد الله جعفر بن محمد الصادق عن الله تبارك وتعالى: هل يرى في المعاد؟ فقال: سبحانه الله وتعالى عن ذلك علواً كبيراً، يا ابن الفضل إن الأبصار لا تدرك إلا ما له لون وكيفية، والله خالق الألوان والكيفيات)^(۱)، واته: له كتيبي (توحيد) دا به زنجيره و سه نه دي خوئي له ئيسماعيل كوري فه زله وه هيئاويه تي ده لي: له نه بو عه بدوللا جهغه ري كوري موحه مه دي صادقم پرسی، ده باره ي خواي بهرده وام و بهرزو پايه بهرز: ئايا له قيامه تي ده بينري؟ نهو يش گوتي: پاكي و بهرزي بو خوا، وه بهرزيه كي زور گه وړه بو خوا، له وه كه بينري، ئه ي كوري فهزل! چاوه كان ته نيا ئه و شتانه ده بينن، كه رهنگيان هه يو چوئيه تيان هه يه، به لام خوا به ديهي نه ري رهنگه كان و چوئيه تيه كانه.

ئيمه ش ده لين: نه گهر گريمان نه وه راستيش بي، چاوه كان ته نيا ئه و شتانه ده بينن، كه رهنگ و چوئيه تيان هه يه له دنيا دا، خو ئيمه نالين: خواي په وړه ردگار رهنگيكي تايبه تي و چوئيه تيه كي تايبه تي هه يه! بهلكو بينراني خوا ﷺ له بهه شتدا به و شيوه يه كه خوا بوخوي ده زاني، چونكه حال وبالي قيامه ت و بهه شت پوژي دوايي، زور له هي دنيا جيايه.

(۱) تعمير الميزان: ج ۷، ص ۳۱۰، ۳۱۱.

هشتم

ټايا خوا ﷺ ده گونجی له خهوندا بينرئ ؟

ټنجا بيينه سر باسی نه وه که: ټايا خوا ﷺ ده گونجی له خهوندا
بينرئ ؟

کتیبيک له وباروه هه يه به ناوی: (تعطير الأنام بذكر من رأى ربّه في
المنام) هي (عبدالفتاح بن صالح القديش الياضي) يه، که چاپی يه که می له
سالی (۲۰۱۱) دا کراوه، واته: {بؤن خوښکردنی خه لکی، به باسکردنی
نه وانهی که په وروډگاريان له خهوندا بينيوه}، که نه و کتيبه باسی زياتر له
حه فتا (۷۰) که سيک ده کات له زانايانو پيشه وایان، که خواي په وروډگاريان
له خهوندا بينيوه، منيش دياره زياتر سووډم له و کتيبه بينيوه، بو
نوسيني نه باسه، که پيم وايه هر که سيک عه و دالتي هق بي و بيهوي
له وباروه بهرچاو ورونو دلتيا بي، نه باسه نه و نامانجه ی بو دينيته دی.

پنراني خوا عَجَل له خهون دا، راستيه كي سه مينراوه

ټيمه سي جوره بهلگي گشتي له وباروه ده خهينه پرو، كه هر كام لهو
سي بهلگيه، چندان بهلگه ده گريته خوي :

- ١/ چنه د فرموده يه كه له باره ي بينيني خواوه، له خهون دا.
- ٢/ يه كده نكي (اجماع) ي زاناياني موعته بهر له سر ديتني خوا، له خهون دا.
- ٣/ ناوي ژماره يه كه له زانو پيشه وايان - وه نمونه - كه خوي بهرزو مه زيان
له خهون دا، ديوه.

۱/ چهند فهرمووده يهك له بارمى بينينى خواوه، له خهوندا:

په ككم: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَتَانِي رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْتُ: لَبَّيْكَ رَبِّي وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي فِيْمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قَالَ: قُلْتُ: رَبِّي لَا أَدْرِي، قَالَ: فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ، فَوَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيَّ، فَعَلِمْتُ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: هَلْ تَدْرِي فِيْمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قَالَ: قُلْتُ: فِي الدَّرَجَاتِ وَالْكَفَّارَاتِ، وَفِي نَقْلِ الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِسْبَاحِ الْوُضُوءِ فِي الْمَكْرُوهَاتِ، وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَمَنْ يَحَافِظَ عَلَيْهِنَّ عَاشَ بِخَيْرٍ، وَمَاتَ بِخَيْرٍ، وَكَانَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ﴾^(۱)،
واته: عه بدو لالای کورې عه عباس خوا لیبې راږی بڼې، ده لیبې: پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم فهرمووی: په روه ردگارم له جوانترین شیوه دا هاته لام (له خهوندا)، فهرمووی: نهی موحه ممه! گوتم: له خزمه تتدام نهی په روه ردگارم، بو هره شتیك كه تو راږی بکات، فهرمووی: نایا ده زانی فریشته کانی سه ری له چیدا مشتومریانه؟ گوتم: په روه ردگارم نازانم، نجا دهستی له نیو هه ردوو شانه کانم دانا، ساردایی و فی نکایی دهستیم له نیوان هه ردوو مه کم (واته: سینگم) دا هه ست پی کرد، پاشان فهرمووی: نهی موحه ممه! گوتم: له خزمه تتدام نهی په روه ردگارم بو هره شتیك كه تو راږی بکات، فهرمووی: نایا ده زانی فریشته کانی سه ری له چیدا مشتومریانه؟ گوتم: ده باره ی پله کانو كه ففاره ته کان (واته: نهو شتانه ی كه ده بنه هو ی سرانه و هی گونا هه کان)،

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۳۴۸۴)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بِرَقْمٍ: (۶۸۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۲۳۴) وَقَالَ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

وه دهر باره ی پی هه لهنانه کان بهرو نویتزه کانی به کو مه ل، وه ده ستونیز گرتنی تیرو ته واوله سه غله تییه کان دا، وه چاوه پیکردنی نویتز له دوا ی نویتز (بو که سیک که له مزگهوت ده مینی له نیعتیکافدا)، وه هه که سیک پاریز گاری له نویتزه کانی بکات، به خیر ته مه نه که ی بهر پی ده کات، وه به خیر ده مری، وه له گونا هه کانی دهر بازی ده بی، وه که شو روژده ی که له دایکی بووه.

دووه م : ﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَبْطَأَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَصَلَاةِ الْفَجْرِ حَتَّى كَادَتْ أَنْ تُدْرِكَنَا الشَّمْسُ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى بِنَا فَخَفَّ فِي صَلَاتِهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ، فَقَالَ: عَلَى مَكَانِكُمْ! أُخْبِرَكُمْ مَا بَطَّأَنِي عَنْكُمْ الْيَوْمَ فِي هَذِهِ الصَّلَاةِ، إِنِّي صَلَّيْتُ فِي لَيْلَتِي هَذِهِ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ مَلَكَنِي عَيْنِي فَنَمْتُ، فَرَأَيْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ وَأَجْمَلِهَا، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَبِّ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: لَا أَدْرِي فَوْضِعَ كَفِّهِ بَيْنَ كَتِفَيَّ فَوَجَدْتُ بَرْدَ أَنْامِلِهِ بَيْنَ ثَدْيَيْ، فَعَلِمْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَبَصَرْتُهُ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَبِّ! قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: فِي الْكَفَّارَاتِ قَالَ: وَمَا هُنَّ؟ قُلْتُ: الْمَشْيُ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجُمَاعَاتِ، وَإِسْبَاغِ الْوُضُوءِ فِي السَّبَرَاتِ، قُلْتُ: وَالْدَّرَجَاتِ، قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قُلْتُ: إِطْعَامُ الطَّعَامِ وَلَبِنُ الْكَلَامِ وَالصَّلَاةُ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، قَالَ: سَلِّ، قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْحَسَنَاتِ وَتَرَكْتُ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبُّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً بَيْنَ خَلْقِكَ فَتَجَنَّبْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ حُبَّكَ} (١)، واته: موعازی کوری جه بهل خوا لی پی رازی بی ده لی: روژیک پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم بو نویتزی

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٢١٦٢) تعليق شعيب الأرناؤوط: ضعيف لاضطرابه، والطبراني برقم: (٢٩٠)، والحاكم برقم: (١٩١٣).

به ياني درهنگ هات، نزيك بوو خور هه لبي، دوايي هاته دهر نوږځي پيكردين،
 وه نوږځه كهي به سووكيې كرد، پاشان له نوږځه كهي ته واو بوو، پروي تيكردين
 فهرمووي: له شويڼي خوتان بن! هه وائلتان پيډه ده م كه بوچي ته مړو درهنگ
 هاتم، ننجا فهرمووي: هم شهو ته وڼدهي كه خوا بيهوي نوږځم كرد، دوايي
 خه و زوري بو هيڼام و چاوه كانم خه وتن، په ورو درگاري زالو پايه به رزم له
 جواناترين و پيكيويكترين شيوه دا بيني، فهرمووي: ته ي موخه ممه ده!
 گوتم: له خزمه تدام په ورو درگارم.

فهرمووي: ثايا ده زاني فريشته كاني سهري له چيدا مشتومريانه؟
 گوتم: نازاتم.

له په دهستي خسته نيوان هه ردوو شانه كانم، هه ستم به ساردابي سهره
 په نجه كاني كرد له نيوان هه ردوو مه كم دا، (واته: له سهه سينگم)، وه هه موو
 شتيكم زاني و بيني، دوايي فهرمووي: ته ي موخه ممه ده!
 گوتم: له خزمه تدام په ورو درگارم.

فهرمووي: ثايا ده زاني فريشته كاني سهري له چيدا مشتومريانه؟
 گوتم: دهر باره ي كه فقار ات.

فهرمووي: كه فقار ات چين؟

گوتم: روښستن به پييان به ره و نوږځي به كوهل، وه ده ستنوږځي ته واوگرتن له
 كاتي به يانياني ساردا، گوتم: وه دهر باره ي پله كان.

فهرمووي: پله كان چين؟

گوتم: خواردن دان به خه لك و، قسه ي نه رم له گه ل خه لك كردن، وه
 شه و نوږځو كردن له شه ودا، له كاتي كدا كه خه لك خه وتوون.

تنجا خوا پي فهرمووم: داوام ليککه (واته: لي م بيارپوه).

منيش گوتم: خوايه! داوات ليده کهم: چاکه کانم به نسيب بکهی، وه خراپه کان واز لي بينم، وه داوات ليده کهم: خوشهويستیی هه ژاران و نه دارانم بخهيه دل، وه داوات ليده کهم: لي م بيووری و، بهزهيت پي م دابی، وه نه گهر ويستت خه لك تاقي بکهيه وه و تووشی به لایه کيان بکهی، بمبهوه بو لای خوت، بيتهوهی من تاقي بکهيه وه، (واته: بيتهوهی تووشی گوناح و تاوان بيم)، وه داوات ليده کهم: خوشهويستیی خوتم بخهيه دل، وه خوشهويستیی هه کهيک که توی خوشدهوی، وه خوشهويستیی هه کردهويهک، که له خوشهويستیی توم نزيك ده خاتهوه.

سَيِّم: ﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: رَأَيْتُ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ فَقُلْتُ: أَنْتَ أَيُّ رَبِّ أَعْلَمُ، فَوَضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ فَوَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيَيْ، فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ تَلَا: ﴿وَكَذَلِكَ

نَرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

الأنعام﴾^(۱)، واته: عه بدورپه همانی کوری عائش خوا لی رازی بی، ده لی: گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو، ده یغه رموو: په روه ردگاری خوم له جوانترین شیوه دا بینی، فهرمووی: فریشته کانی سه ری له چیدا

(۱) أَخْرَجَهُ الدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۱۴۹)، قَالَ حُسَيْنٌ سَلِيمٌ أَسَدٌ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ إِذَا ثُبُتَتْ صُحْبَةُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَائِشٍ، قَالَ ابْنُ حِبَانَ لَهُ صَحْبَةٌ، وَقَالَ الْبُخَارِيُّ لَهُ حَدِيثٌ وَاحِدٌ إِلَّا أَنَّهُمْ مَضْطَرِبُونَ فِيهِ، وَقَالَ ابْنُ السَّكَنِ يُقَالُ لَهُ: صَحْبَةٌ، وَذَكَرَهُ فِي الصَّحَابَةِ مُحَمَّدُ بْنُ سَعْدٍ وَابْنُ الْبُخَارِيِّ وَأَبُو زُرْعَةَ الدَّمَشْقِيِّ، وَأَبُو الْحَسَنِ بْنُ سَمِيعٍ، وَأَبُو الْقَاسِمِ الْبَغَوِيُّ، وَأَبُو زُرْعَةَ الْحَرَانِيُّ وَغَيْرُهُمْ، الْإِصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ، لِابْنِ حَجَرٍ ج ٤، ص ٣٢٠ - ٣٢٤، رَقْمُ التَّرْجُمَةِ: (٥١٥٢).

مشتومپريانه؟ منيش گوتم: تو زاناترى ئه پوره درگام! دهستی خسته نيوان ههردو شاتم، ههستم به فينكايي و ساردیی كرد له نيوان ههردو مهكم دا (واته: سهر سينگ)، ههچي له ئاسمانه كان و زهيدا ههبوو، بۆم دهركهوت، دوايي (پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم) ئهم ئايه تهى خوينده وه: ﴿وَكَذَلِكَ نُرَىٰ إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَيَكُوْنُ

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۷۰﴾ الانعام، واته: ئاوا مولكي فراوانی ئاسمانه كان و زهوى پيشانی ئيبراهيم دهدهين، تاكو له بپروا پتهوان بى.

ئنجاجگه ئهو سى هاوه ئه، له ده (۱۰) هاوه ئى ديكه شه وه، ئهم فهرموده يه به شيوازي جوړاو جوړ گيردراوه ته وه: كه به پيوستى نازانم مانا كړنه وه ي هه موويان دووباره بكهينه وه و يه كسهر دهقه عهريه يه كه يان دينيين:

چوارهم: ﴿عَنْ أَبِي رَافِعٍ، قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَشْرِقَ اللَّوْنِ فَعَرَفَ السَّرُورَ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: رَأَيْتُ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ! أَتَدْرِي بِمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ ...﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الكبير" برقم: (۹۳۸)}.

پينجهم: ﴿عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ الجراح عن النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَأَيْتُ رَبِّي ﷻ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، قَالَ: فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى ...؟﴾ {رواه الطبراني في "الدعاء": ج ۱، ص (۴۱۹)}.

شه شهم: ﴿عن ثوبان، قال: خرج إلينا رسول الله صلى الله عليه وسلم بعد صلاة الصبح، فقال: إن ربي تعالى أتاني الليلة في أحسن صورة...﴾ {رواه الطبراني في "الدعاء": (۴۱۹/۱)}.

حهوتهم : ﴿عَنْ أَبِي أَمَامَةَ الْبَاهَلِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَاءَ لِي رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّد...﴾ {رواه الطَّبْرَانِيُّ فِي "الدَّعَاءِ": (٩٣٨/١)}.

ههشتم : ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: رَأَيْتُ رَبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ فِي كِتَابِ "رُؤْيَا اللَّهِ" (١٧٨/١)}..

نويهم : ﴿عَنْ عُمَرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَتَانِي اللَّيْلَةَ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ فِي "رُؤْيَا اللَّهِ"، ص ١٨٠}.

دهيهم : ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: أَتَانِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ فِي "رُؤْيَا اللَّهِ"، ص ١٨٠}.

يازدهيهم : ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ أَصْبَحْنَا يَوْمًا فَاتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَنَا، قَالَ أَتَانِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ الْبَارِحَةَ فِي مَنَامِي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ...﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ فِي "رُؤْيَا اللَّهِ" رقم: (٢٧٦)}.

دوازدهيهم : ﴿عَنْ أُمِّ الطَّفِيلِ امْرَأَةِ أَبِي بَنِي كَعْبٍ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: رَأَيْتُ رَبِّي فِي الْمَنَامِ...﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي "الكبير" برقم: (٣٤٦)}.

سيزدهيهم : ﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَفْرَاءَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَيْتُ رَبِّي فِي حَظِيرَةٍ مِنَ الْفِرْدَوْسِ﴾ {كنز العمال، رقم: (١١٥٤)}.

ننجا (ابن تيمية) له كتيبى (مجموع الفتاوى) دا گوتوويه تى: {وَكَذَلِكَ الْحَدِيثُ الَّذِي رَوَاهُ أَهْلُ الْعِلْمِ أَنَّهُ قَالَ: ﴿رَأَيْتُ رَبِّي فِي صُورَةٍ كَذَا وَكَذَا﴾ يُرَوَى مِنْ طَرِيقِ ابْنِ عَبَّاسٍ وَمِنْ طَرِيقِ أُمِّ الطُّفَيْلِ وَغَيْرِهِمَا وَفِيهِ ﴿أَنَّهُ وَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيَّ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ أَنَامِلِهِ عَلَى صَدْرِي﴾ هَذَا الْحَدِيثُ لَمْ يَكُنْ لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ، فَإِنَّ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ. وَفِي الْحَدِيثِ: ﴿أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَامَ عَنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْهِمْ وَقَالَ: رَأَيْتُ كَذَا وَكَذَا﴾، ... فَعَلِمَ أَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ رُؤْيَا مَنَامٍ بِالْمَدِينَةِ، كَمَا جَاءَ مُفَسَّرًا فِي كَثِيرٍ مِنْ طُرُقِهِ ﴿إِنَّهُ كَانَ رُؤْيَا مَنَامٍ﴾ مَعَ أَنَّ رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَحْيٌ لَمْ يَكُنْ رُؤْيَا يَقْظَةٍ لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ. وَقَدْ اتَّفَقَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا يَرَى رَبَّهُ بِعَيْنَيْهِ فِي الْأَرْضِ {^(١)، واته: هرهوهاره وهو فهرمودهيه كه زانايان گيړاوايانه ته وه كه پيغه مبهه صلى الله عليه وسلم فهرمودهيه تى: په روه ردگارى خو مم له شيوهيه كى ناواو ناواوا بينى، وهو فهرمودهيه له ربي (ابن عباس و أم الطفيل) و غه يري ته وانيشه وه، گيړدراوه ته وه، وه ته وهى تيډايه كه: (خوا ده ستي خسته نيوان شانه كانم، تاكو ساردايي سهره په نجه كانيم له سينه مدا ههست پي كړد)، وه هم فهرمودهيه له شهوى ميعراج دا نه بووه، به كو وهو رووداوه له مه دينه بووه، نه كه مه ككه، كه واته: زانيمان هم فهرمودهيه باسى خهوني ك ده كات، كه له خهودا بووه، وه له مه دينه ش بووه، وه ك روونكراوه ته وه له زوربه ي گيړانه وه كاندا، كه خهوني ك بووه له كاتى خهوتندا، له گه له وه وه شدا كه خهونى پيغه مبهه رانيش وه حيه، به لام خهوني كى كاتى بيډاري نه بووه، له شهوى ميعراج دا، وه بيگومان مسولمانان له سهر وهو يه كده ننگن كه، پيغه مبهه صلى الله عليه وسلم به چاوى خوى له سهر زهوى په روه ردگارى نه بينيوه.

(١) مجموع الفتاوى، ج ٣، ص ٣٧٨.

۲ / په كدهنگيې (إجماع) ي زاناياني موغته بهر له سهر ديتني خوا، له خمون دا:

زوربه ي هره زوري زانايان له سهر شهوه ريځكه وتوون، كه خواي مهزن له
خهوندا ده بينري، شه گهر نه ليم هه موويان، چونكه هه نديك له زانايان ده لين:
هه موو زاناو پيشه وايان په كدهنگن، بو نمونه:

أ/ (النوي) له كتيبى (شرح صحيح مسلم) دا ده لى: (قَالَ الْقَاضِي وَاتَّفَقَ
الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ رُؤْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْمَنَامِ وَصَحَّتْهَا ، وَإِنْ رَأَى الْإِنْسَانُ
عَلَى صِفَةٍ لَا تَلِيقُ بِحَالِهِ مِنْ صِفَاتِ الْأَجْسَامِ ، لَأَنَّ ذَلِكَ الْمَرْئِي غَيْرَ ذَاتِ
اللَّهِ تَعَالَى، إِذْ لَا يَجُوزُ عَلَيْهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى التَّجَسُّمُ وَلَا اخْتِلَافُ الْأَحْوَالِ
بِخِلَافِ رُؤْيَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^(۱)، واته: قاضى عياض گوتويه تى:
زانايان له سهر شهوه يه كدهنگن، كه ده گونجى خواي بهرز له خهوندا بينري،
وه راسته كه بينري، با ئينسان به شيويه كه له سهر سيفه تيكيش بيني
كه سيفه تى جهستان بى و شايسته ي خوا نه بى، {بو وينه: له شيويه به شهردا
بينى، يان له شيويه پروناكييدا بيني}، چونكه ئا شهو بينراوه، برى تى نيه
له خودى خواي بهرز، {به لام خواي بى وينه، له وينه ي شتيك دا خوى ده خاته
بهرچاو}، چونكه ناگونجى خوا ﷺ بجه ستي، وه ناشگونجى له شيويه
جوړاو جوړدا بينري، (وهك خودى بى وينه ي خوى) به پيچه وانه ي پيغه مبهري
خواوه صلى الله عليه وسلم {كه له شيويه جوړاو جوړدا ده بينري، كورد له

بهرگی کوردیدا دهیپینئ، عهړه ب له بهرگی عهړه بی دا، هیندیهک له بهرگی هیندیداو... هتد، وه هر کهسه ش به زمانی خوئی دهیلوینئ} (۱).

نجا نهو دهقهی هیئامان له (قاضي عیاض) وه، وپراي نهو که (النووي) هیئاویه تی، هر کام له (ابن حجر العسقلاني) خاوه نی (فتح الباري) (۲)، وه (ابن الحاج) له (المدخل) (۳) یش دا، هیئاویانه.

ب - (الدَّارِمِي) له (السنن) ی خوئی له ژیر ناوونیشانی: (باب رؤية الرب في النوم) {باسی بینینی پهروه ردگاری بهرز له خهوندا} دهلی: {أَخْبَرَنَا نُعَيْمُ بْنُ حَمَادٍ عَنْ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ قُطَيْبَةَ عَنْ يُونُسَ عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: مَنْ رَأَى رَبَّهُ فِي الْمَنَامِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ} {أَخْرَجَهُ الدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۱۵۰) (۴)} (۵)، واته: نوعهیمی کوری حه مهاد له (عبد الحميد) کوری (عبد الرحمن) له (قطبة) وه ئه ویش له یوسف وه، هه والی پیداین که ئیبنو سیرین (که یه کیکه له زانایانی تایعیینو کتیبی ته عبیری خهونایشی هیه) گوتویه تی: هر که سیک پهروه ردگاری خوئی له خهوندا بینئ، دهچیته بههه شت.

(۱) نهوهی نیوان کهوانه کان زیادهی خو مه.

(۲) فتح الباري، ج ۱۲، ص ۳۷۸.

(۳) المدخل، ص ۲۹۰.

(۴) ج ۲، ص ۱۷۰.

(۵) نعیم بن حماد: صدوق کثیر، الخطأ والوهم، ویوسف: هو یوسف بن میمون القرشي المخزومي: قال المزي: قال أبو طالب، عن أحمد بن حنبل: یوسف الصباغ مولى آل عمرو بن حريث ضعيف، ليس بشيء، وقال أبو زرعة: واهي الحديث، وقال أبو حاتم: ليس بالقوى، منكر الحديث جداً، ضعيف، وقال البخاري: منكر الحديث جداً، وقال النسائي: ليس بالقوى، وقال في موضع آخر: ليس بثقة، وقال الدار قطني: ضعيف.

ج - يه کيکي ديکه لهو زانايانه که باسي بينيني خوا دهکات (ابن تيمية الحاراني) يه په همتي خوا له ههمو زاناياني ئيسلام بي، له کتيبي (منهاج السنّة النبوية) دا دهلي: {وما يشبه المثل العلمي: رؤية الربّ تعالى في المنام فَإِنَّهُ يُرَى فِي صُورٍ مُخْتَلَفَةٍ، يَرَاهُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى حَسَبِ إِيمَانِهِ، وَلَمَّا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْظَمَ إِيمَانًا مِنْ غَيْرِهِ، رَأَاهُ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، وَهِيَ رُؤْيَا مَنْامٍ بِالْمَدِينَةِ كَمَا نَطَقَتْ بِذَلِكَ الْأَحَادِيثُ الْمَأْثُورَةُ} ^(۱)، واته: وه لهوهي که وهک ويتهي زانستبي دهچيت، بينيني خواي بهرزه له خهوندا، خواي بهرز له شيوهي جياچيادا دهبينري، هر بهندهيهک به پي ئيماني خوي خوا دهبيني، ئنجا له بهرئوهوي پيغه مبه صلي الله عليه وسلم ئيماني له هي ههمو کهس مهزنترو تهواوتر بووه، بزيه خواي بهرزو مهزني له جوانترين شيوهدا بيني، که ئهويش خهونيک بوو له مهدينه بيني، وهک له فهرموده گيرراوهکان دا هاتوه.

ههلهته مبههستي (ابن تيمية) دا لهوهدا که دهلي: خهونيک بووه له مهدينه بينيويهتي، ئهويه که وانه زانري، ئه ديتنه پيغه مبه صلي الله عليه وسلم بو خوا مبههست پي: شهوي شهوړو بهرزبوونهوه (ليلة الإسراء والمعراج) بووه. ههروهها هر (ابن تيمية الحاراني) له (مجموع الفتاوى) دا گوتويهتي: {وَقَدْ يَرَى الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ فِي الْمَنَامِ فِي صُورٍ مُتَنَوِّعَةٍ عَلَى قَدْرِ إِيمَانِهِ وَيَقِينِهِ} ^(۲)، واته: وه ئيماندار جاري وا هيه پهروردگاري خوي له خهوندا دهبيني، له شيوهي جوړاو جوړدا، بهپي ئيمانه کهي يهقينه کهي.

(۱) ج ۵، ص ۳۸۳.

(۲) ج ۳، ص ۳۹۰.

۲/ ناوی ژماره‌یه‌ک له زاناو پېشمه‌وايان - وه‌ک نموونه - که خوای بهرزو مهزنيان له خهون دا، دیوه:

دیاره من ناوی هه‌ژده (۱۸) که‌سم هی‌ناوه له‌و کتیب‌ه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یانم
لږ وه‌رگرتوه، ئه‌گه‌رنا بو‌خو‌ی ناوی زو‌ر زیاتری هی‌ناوه^(۱):

۱ - (حسن بن علي بن أبي طالب) وه‌ک (الصّاحي) له کتیب‌ی (سبل الهدی
والرشاد) به‌رگی (۱۱)، لاپه‌ره (۲۸۴) دا هی‌ناویه‌تی، که خوای بهرزو
مهزنی له خهون دا بینیه‌وه.

۲ - (الحسن البصري) وه‌ک له (ابن الجزري) له کتیب‌ی (الزهر الفاتح) به‌رگی (۱)
لاپه‌ره (۱۱) دا هی‌ناویه‌تی.

۳ - (رقبة بن مصقلة) وه‌ک (الطبراني) له (المعجم الأوسط) به‌رگی (۳)،
لاپه‌ره (۳۷۹)، وه (ابن الجعد) له (مسند) له به‌رگی (۱)، لاپه‌ره (۱۹۸)، وه
(البيهقي) له (شعب الإیمان) به‌رگی (۳)، لاپه‌ره (۱۶۴)، وه (ابن حبان) له
کتیب‌ی (الثقات) به‌رگی (۴) لاپه‌ره (۳۰۱)، وه (ابن الجوزي) له کتیب‌ی
(المنتظم) به‌رگی (۸) لاپه‌ره (۴۲) دا، ئه‌و به‌سه‌ره‌تیه‌یان هی‌ناوه.

۴ - (علي بن الموفق) (البيهقي) له (شعب الإیمان) به‌رگی (۳)، لاپه‌ره
(۵۰۱)، وه (الغزالي) له (إحياء علوم الدين) به‌رگی (۱) لاپه‌ره (۲۴۱)، وه
(ابن المفلح) له (المقصد الأرشد في ذكر أصحاب أحمد) دا باسی ئه‌وه‌یان

(۱) باسی زیاتر له حه‌فتا (۷۰) که‌سی کردوه، بې‌روانه: (تعطير الأئام بذكر من رأى ربّه في
المنام) ص: ۶۱ - ۹۷.

کړدوه که (علي بن الموفق) خوی باسی کړدوه و گوتوويه تی: من له خهوندا به خزمهت پهروه دگارم گهیش تووم.

۵ - (إبراهيم بن أدهم) وهك (إبن الجوزي) له کتیبی (صفة الصفوة) بهرگی (۲) لاپهړه (۳۴۲)، وه (أبو طالب المكي) له کتیبی (قوت القلوب) بهرگی (۲) لاپهړه (۱۰۸۲)، وه (الترمذي) له (نوادير الأصول) بهرگی (۱) لاپهړه (۳۹۱)، وه (الصفوري) (نزهة المجالس) بهرگی (۱) لاپهړه (۷۱) دا هیناویانه.

۶ - (الإمام أبو حنيفة) وهك (حاشية البجيرمي على الخطيب) له بهرگی (۱) لاپهړه (۴۳۱) دا، ههروه ها (شرح الحصفي) له بهرگی (۱) لاپهړه (۵۱) دا، وه (شذرات الذهب) له بهرگی (۳) لاپهړه (۲۵)، ههړ کام لهو سیاننه ش خهون دیتنی ئه بو حنیفه یان به خوی بهرزوه نه قل کړدوه، ته نانه ت له هه نديکیان دا هاتوه که (أبو حنيفة) گوتوويه تی: سه د (۱۰۰) جار له خهونم دا به خزمهت خوی پهروه دگارم گهیش تووم.

۷ - (الإمام الشافعي)، که (عبدالمجيد العدوي) له لاپهړه (۱۵۸) ی کتیبی (التحفة المرضية) دا هیناویتی، که خوی بی هاوه ئی له خهون دا دیوه له کیشه کی گوره ی (هارون الرشيد) ده بازی بووه.

۸ - (أبو يزيد البسطامي)، که (إبن الجوزي) له کتیبی (صفة الصفوة) بهرگی (۲) لاپهړه (۳۱۱) دا، وه (إبن تیمية) له (مجموع الفتاوى) بهرگی (۲) لاپهړه (۳۱۵) دا، وه (إبن القيم) له (مدارج السالكين) بهرگی (۲) لاپهړه (۳) دا، وه (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپهړه (۴۵۲) دا، ههروه ها (الشاطبي) له (الإعتصام) بهرگی (۲) لاپهړه (۲۶۰) دا، باسیان کړدوه که (أبو يزيد البسطامي) له خهونی دا به خزمهت خوی پهروه دگارم گهیش توه.

۹ - (الإمام الأوزاعي) هه ریه له (الأصفهاني) له (حلیة الأولیاء) بهرگی (۶) لاپهړه (۱۴۲) دا، وه (ابن الجوزي) له (صفة الصفوة) بهرگی (۲) لاپهړه (۴۱۸) دا، وه له (المنتظم) بهرگی (۸) لاپهړه (۱۹۸) دا، وه (تأریخ دمشق) بهرگی (۲) لاپهړه (۴۱۸) دا، وه (ابن کثیر) له (البدایة والنهایة) بهرگی (۱۰) لاپهړه (۱۱۷) دا، باسی خهونی تهو پیښه وایه یان کردوه، به خوی پهره ردگار وه.

۱۰ - (الإمام أحمد بن حنبل) (الخلال) له کتیبی (المجالس العشرة) بهرگی (۱) لاپهړه (۴۵) دا، وه (الدميري) له (حیة الحيوان) بهرگی (۱) لاپهړه (۵۱) دا، وه (الذهبي) له (السیر) بهرگی (۱۱) لاپهړه (۳۴۷)، وه (الغزالي) له (الإحياء) بهرگی (۱) لاپهړه (۲۴۷) دا، باسی له خهوندا بینینی خوی پهره ردگاریان کردوه، له لایه ن تیمام ته همه ده وه.

۱۱ - (الحکیم الترمذي) که یه کیک له فهرموده ناسانه، جیا له (الترمذي) خاوه نی (السنن)، که (حاشیة البجيرمي على الخطيب) له بهرگی (۱) لاپهړه (۴۳۱) دا، وه هه روه ها له کتیبی (بريقة محمودیة) له بهرگی (۱) لاپهړه (۱۶۵) دا، وه (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپهړه (۵۸۹) دا، وه (الدمياطي) له کتیبی (إعانة الطالبین) بهرگی (۱) لاپهړه (۲۴۷) دا، باسی نهو هیان کردوه که (الحکیم الترمذي) گوتویه تهی: زورجاران له خهون دا به خزمهت خوا ﷺ گه یشتوم.

۱۲ - (علي بن الخطاب الجزيري) که هه ریه له (المناوي) له (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپهړه (۶۳۲) دا، وه (الشعراني) له (لطائف المنن للشعراني) له لاپهړه (۷۱۸) دا هیناویانه، که خهونی به خوی تاکه وه بینیه.

۱۳- (علي بن وهب السنجاري) وهك (المناوي) له (طبقات المناوي الكبرى) له بهرگی (۱) لاپهړه (۶۹۱) دا باسی كړدوه، كه خهونی به خواوه بینيوه.

۱۴- (أبو إسحاق الإسفرائيني) وهك (إبن العربي) له كتيبى (عارضه الأحوذى) له بهرگی (۱۲) لاپهړه (۱۱۷) دا هیناویهتی، كه خهونی به پهروهردگاریهوه بینيوه.

۱۵- (الإمام أحمد الرفاعي) وهك (الشعراني) له كتيبى (الطبقات الكبرى للشعراني) بهرگی (۱) لاپهړه (۲۸۹) دا هیناویهتی، كه له خهونی دا به خزمهت خوای بهرزو مهزن گهیشتهوه.

۱۶- (عبد الوهاب الشعراني) وهك له كتيبى (لطائف المنن) بهرگی (۱) لاپهړه (۲۸۹) دا گوتوویهتی: دوو جاران له خهون دا شهړهفی دیتنی خوای بهرزو مهزنم پیېبرا.

۱۷- (الأوسي صاحب التفسير) وهك له تهفسیرهكهی خوای (روح المعاني) له بهرگی (۹)، لاپهړه (۵۲) دا، باسی كړدوه، كه خوای پهروهردگاری له خهون دا بینيوه.

۱۸- (الملا رمضان البوطي) بابی دكتور (محمد سعيد رمضان البوطي) یه، كه كوردهو خهلكی بۆتانهو بهداخهوه له هه لومه رجیكي ناخوش دا له سوريا كوژرا، دیاره نووسهري شهو كتيببه كه من شهو شتانهم لی خواستوتهوه دهلی: له سالی (۱۴۲۵) ی كۆچی دا، له گهل (توفیق) ی نهوهی دا، كه كوری دكتور (محمد سعيد رمضان البوطي) یه، پیكهوه بووین له سهفهري حهج دا، له (منی) شهو خهونهی باپیری بۆ گیارامهوه، كه له نه خوشی مه رگی دا، له خهونی دا، قیامهت هاتوهو، خوای بی هاوهلی بینيوه.

۱۹- کوټا کس خوم که باسم کرده، دياره من نزيکهی هفتیهک پيش گيرام له لايهن تهريکيه کانهوه، له (۲۰۰۳/۷/۱۰) دا له خهون دا به خزمهت خواي په روه دگار گهيشتم، که نه مهش دهقی نهو خهونهيه:

له خهونم دا بينيم خواي بهرزو مهزن له ناسماني هاته خوارو، مني له گهل خوی دا بردو به پينج شوين دا - که له شيوهی ژور دابوون - گيرامي، له هر ژوره دا ماويه کی کهم دهامهوه، پاشان که له ژوری پينجهم تهواو بووين، هستم کرد خواي به خشهرو به خشنده له گهل خوی هيناميه دهر، يه کسهریش دواي نهوه بيدار بوومهوه.

به لام نهوهی بو من جيی سهرنج بوو نهوه بوو، که له کاتي گه رانم به نیو ژوره کان دا، هستم به نار هه تیوی و دلته نگیی ده کرد!

شایانی باسیشه: نهو خهونم دواتر له سه دا سه د (۱۰۰/۱۰۰) هاته دی، چونکه له ماوهی گيراني بیستو دوو مانگه (۶۵۹) روزه دا، له لايهن تهريکاوه، پينج شوينيان پيکردم، هر کاتيک دهيانبردم بو هر کام له ژوره کانو سهرنج ده دايه: نهو ژورانه م دهاتنهوه بهرچاو، که له خهونه کهم دا پيان دا گه رابووم، هر نهو کاتهش دا، له تهعیری خهونه کهم حالی بووم، زانيم که نهو دلته نگیيهم يانی چی؟ وه نهوهش حالی بووم که دهر باز کرانیشم هر له لايهن خواي ميهره بانهوه بوو، چ له خهونه کهم داو چ له حالتهی واقعی دواي خهونه کهشم دا.

چونکه بيگومان هوکاره کانیش هر به شيکن له قه دهری خواو، له ژير رکيفی ویستی ره هاو هه کيمانهی خواو کارده کهن!

ههروه‌ها ئیستاش پاش چاپ^(۱) و بلاوکرانه‌وه‌ی - کتیبی یان راستتر بلیم:
مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله عز وجل) - که هیوادارم
که‌لینیک‌ی باش بگریو، خوا هی‌زوپی‌زیکی زوری تی‌بخات، زی‌تر له
حیکمه‌تی نه‌و ماوه مانه‌وه‌یه‌م له زینداندا، تی‌گه‌یش‌تووم، چونکه هه‌فته‌یه‌ک
به‌ر له رزگار‌بوونم، له پاک‌نوس کردنی نه‌و کتیبه‌م بوومه‌وه !

دیاره له چاوپیکه‌وتنی‌کیش دا که له‌گه‌لم کرا، وه دهر‌باره‌ی به‌ندکرا‌م به‌ ناوی:
(ته‌شکه‌نجه‌و زیندان) که ئیستا وه‌ک کتیب، چاپ‌کراوه^(۲)، باسی نه‌و خه‌ونه‌م کردوه،
ئنجا له‌وباره‌وه هه‌ندی خه‌لک ره‌خنه‌و تی‌بینی یان هه‌بوو که گوايه من
قسه‌یه‌کی ناشه‌رعیم کردوه و قسه‌یه‌کی ناهه‌قم کردوه ! به‌لام له راستیدا
وانیه، نه‌وه‌تا نه‌و هه‌موو زانایانه‌ی باسم کردون، که هی وایان هه‌بوو
گوتوویه‌تی: دوو‌جارو سی‌جارو، ته‌نانه‌ت هی وایان هه‌یه گوتوویه‌تی: سه‌د
(۱۰۰) جار به‌ خزمه‌ت خوی په‌روه‌ردگار گه‌یش‌تووم له خه‌ون دا !

له‌ کۆتاییش دا ده‌لیم :

هه‌رکام له (ابن سیرین) له (مُنْتَحَبُ الْكَلَامِ فِي تَفْسِيرِ الْأَحْلَامِ)، وه
(عبد‌الغني النابلسي) له (تعطير الأنام بذكر من رأى ربّه في المنام)، وه (ابن
شاهين) له (الإرشادات في علم العبادات) دا له سه‌ره‌تای کتیبه‌کانیانه‌وه که
هه‌ر سی‌کیان سه‌ره‌چاوه‌ی مو‌عته‌به‌رن بو مانا لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ونان، له پیتی هه‌مزه
(أ) دا باسی خه‌ون بینین به‌ خوی بهرزو مه‌زنو چۆنیه‌تی ته‌عبیر‌کردنه‌ویان کردوه.

(۱) نه‌و کتیبه‌م له چاپی به‌که‌می دا، به‌ هه‌شت به‌رگو، له ده‌وری (۳۵۰۰) لاپه‌رده‌دا، چاپ‌و
بلاو‌کرایه‌وه، له سالی (۲۰۱۴) دا.

(۲) هه‌روه‌ها به‌ هه‌ردووک زمانی: عه‌ره‌یی‌و فارسی‌ش، چاپ و بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

نوه رڼک

بابه	لاپهړه
پيشكهش يی.	٦
پيشه کی.	٧
ړی خوشکردن .	٩
١/ بوچی له دنيا دا خوا ﷺ نابيين ؟	١٠
٢/ پيغه مبهري خوا صلی الله عليه وسلم له باره ی ديتنی خواوه، له شهوی ميعراج دا، چی فهرمووه ؟	١٦
٣/ ئايا پيغه مبهري خوا (موحه ممد) صلی الله عليه وسلم له شهوی ميعراج دا، خواي بهرزو مهزنی دیوه، يان نا ؟	١٩
٤/ يه کده نگی زانايان له سهر نه بينرانی خوا، به چاوی سهر، له دنيا دا.	٢٥
٥/ زانايان يه کده نګن له سهر بينیني خواي په روه ردگار، له رڼی دوايي دا.	٣١
٦/ به لگه کانی سه لماندنی بينیني خوا له دواړوژدا، له لایهن نه هلی به هه شته وه.	٣٤
٧/ نهو زانايانه ی دیکه که ده لّین: خوا ﷺ نابینری، به لگه یان چیه ؟	٤٥
٨/ ئايا ده گونجی خوا ﷺ له خهوندا بینری ؟	٥٢
بیرانی خوا ﷺ له خهون دا، راستیه کی سه لمیراوه	٥٣

لاپهړه	بابهت
۵۴	۱/ چهند فرموده يهك له باره ي بينيني خواوه، له خهون دا.
۶۱	۲/ يه كدهنگي (اچماع) ي زاناياني موعته بهر له سهر ديتني خوا، له خهون دا.
۶۴	۳/ ناوي ژماره يهك له زاناو پيشه وايان - وهك نمونه - كه خواي بهرزو مهزنيان له خهون دا، ديوه.
۷۰	نيوهړوك .

له نوره كچه لاريښه يهكش لنگه تاني
 5day on touch on social media
 لن همكيز موافق التوايل التوايل

ډلگه يادني همكشبي ماموستا علمي بابيز

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir-net

English - عربي - گوردي

علي بابيز/ AliBapir

كه تاني
 ډلگه يادني همكشبي ماموستا علمي بابيز

